

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Toasty
INSIDE

ZOE MONA

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

İçerisi Sıcacık

Zoe Mona

OceanofPDF.com

Between the Sheets Publishing tarafından yayımlandı

Copyright © 2022 Between the Sheets Publishing LLC Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, kitap incelemelerindeki kısa alıntılar dışında, yazarın önceden yazılı izni olmaksızın fotokopi, kayıt veya diğer elektronik veya mekanik yöntemler de dahil olmak üzere herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz, dağıtılamaz veya iletilemez.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek olaylar, kuruluşlar, yerler veya kişilerle olan benzerlikler tesadüfidir ve yazarlar tarafından amaçlanmamıştır.

İçerisi Sıcacık

Johanie Martinez-Cools tarafından Tessera Editorial'da düzenlendi

OceanofPDF.com

Tatil müstehcenliklerini düz bir yüzle okuyan herkese. İyi şanslar.

OceanofPDF.com

İçindekiler

1. [Cynthia](#)
 2. [Griffin](#)
 3. [Cynthia](#)
 4. [Griffin](#)
 5. [Cynthia](#)
 6. [Griffin](#)
 7. [Cynthia](#)
 8. [Griffin](#)
 9. [Cynthia](#)
 10. [Griffin](#)
- [Sonsöz](#)

OceanofPDF.com

Bölüm 1

CD "İkia

I Franconia Notch'a döndüğüm ilk gün yalnız ölmek benim şansım olurdu.

Bu kayanın kenarından neredeyse kayarak ölecekken muhtemelen geri dönüp eve gitmeliyim ama bunun yerine uyuşmuş elimi yanımdaki buzlu taş levhaya uzatıyorum ve arkamı altımdaki zeminle arkadaş olmaya zorluyorum.

Beni taşıyacak kadar sağlam olmalı. *Değil mi?* Umarım öyledir.

Sırt çantamı ağrıyan omuzlarımdan sarkıtıyorum ve bir çift krampon çıkarıyorum. Metal çiviler botlarımdan üzerinden kolayca kayıyor. İyi ki bunları son dakikada çantama atmışım yoksa çoktan geri dönmek zorunda kalırdım.

Belki de dört yıl boyunca yürüyüş botlarımda giymedikten sonra en sevdiğim dağa tırmanmak biraz yanlış bir hesaplamaydı. Ama her sabah buzlu arazide bu iki bin fitlik yükseklik artışını tırmanırdım.

Bacaklarımdaki kaslar onlara gerçekten ihtiyaç duyduğum ilk fırsatta beni yarı yolda bırakıyorsa, Pilates için haftada dört kez sabah 5'te uyanmanın ne faydası vardı?

Baldırlarımdaki gerginliği ovuyorum ve ayağa kalkıyorum.

Taze kar gökyüzünden konfeti gibi dalgalanıyor. Her bir pul etrafımdaki dalları süslüyor. Bir sıcaklık dalgası kemiklerimdeki soğuğa doğru yol alıyor.

Beni bu orman yetiştirdi. Çocukluk anılarımda her biri dev ağaçların yanına dikildi. Çatlamış dudaklarıma bir gülümseme yayılıyor ve parkamın altından gelen kalp atışlarımda sabit hızının tadını çıkarıyorum.

Pekala, bu yürüyüş kesinlikle bir hata değil, her ne kadar pratikten biraz uzak olsam da.

Yine de harekete ihtiyacım vardı. New York'tan yedi saatlik yolculuktan sonra bacaklarım uyuşmuştu. Bacaklarımı kiralık arabamdan dışarı sallarsallamaz, ladin ağaçlarının tanidik kokusu beni ormana çekti.

"Merhaba," diyor yumuşak bir ses arkamdan. Ayaklarımı buzlu zeminde dikkatlice sabitleyerek etrafımda dönüyorum. Birinci sınıf öğretmenim koyu turuncu bir yürüyüş eşofmanıyla sarp kayalıklardan aşağı iniyor.

"Bayan Moore," diye sesleniyorum ona. Sağ botum buza tutunamıyor ve dengemi korumaya çalışırken kollarım sallanıyor.

"Cynthia! Sen misin? Aman Tanrım. Sensin." Beni sakinleştiren hızlı bir kucaklama yapıyor ve vahşi doğada bile saçlarına zencefilli çörek kokusu siniyor. Kısa bir açlık gümbürtüsü karnımı gıdıklıyor. "Bana artık Martha de canım. Seni yıllardır görmemiştim. Nasılsın? Neler yapıyorsun?"

"Seni görmek çok ama çok güzel! Ben harikayım. Biliyorsun, tatil için aileme sürpriz yapmak üzere eve geldim," diyorum neşeyle ve kendimi onun kucağından çekip çıkarıyorum.

"Ne kadar tatlı. Eminim Tim ve Ria gelecek hafta Aruba'dan eve döndüklerinde sizi görmekten memnun olacaklardır."

Tabii ki ailemin tatilde olduğunu biliyor. Küçük kasabaların doğası böyle. Gençken, büyükannesinden kedisine kadar herkesin birbirinin işini bildiği bir yerde yaşamaktan nefret ederdim. Ama Martha'nın aydınlık ve gülümseyen yüzü, sadece hayatınız boyunca tanıdığınız insanlardan gelen rahatlatıcı bir aşinalık dalgası getiriyor.

"Umarım öyledir! Henüz onlara söylemedim, bu yüzden sürprizi bozmak istemiyorum." Ona bilerek göz kırpyorum ve o da gülüyor. "Nasılsın? Hâlâ öğretmenlik yapıyor musun?"

"Ben harikayım canım ve evet, hâlâ edebiyatın gücünü yayıyorum." Martha soğuk ellerimden birini kendi ellerinin arasına alıp sıcak bir şekilde sıkıyor. "Sen de benim kadar üşümüşsün! Benimle aşağı in. Büyük bir fırtına yaklaşıyor ve yapmak isteyeceğin son şey burada tek başına yakalanmak olur. Crumpets'ta dumanı tüten bir fincan kakao eşliğinde kaçırdığın tüm kasaba muhabbetini sana anlatırım."

Ah, Crumpets.

İçimi bir nostalji dalgası kaplıyor. Burada yaşarken, her Pazar kütüphaneden yeni bir kitap alır ve öğleden sonrayı nane şekerli çörekleriyle şirin fırında kitap okuyarak geçirirdim.

"Teklifin için teşekkürler Martha, ama zirveye ulaşmaya kararlıyım. Özellikle de önümüzdeki birkaç gün boyunca kar altında kalacaksak."

"Tamam, Cynthia. Yağmur kontrolü yapalım." Elini tekrar kar kıyafetinin içine soktu. "Ya da, sanırım, *kar* kontrolü." Martha kıkırdıyor ve ben de ona katılıyorum. "Dışarıda dikkatli ol canım. Görünüşe göre Griffin hala büyük fırtınalardan önce erzak toplamak için dışarı çıkıyor." Beni bir kez daha sıkıca kucaklıyor.

"Griffin söylentileri hâlâ devam mı ediyor? En son ne zaman biri onu gerçekten gördü?"

"Geçen yıl Betty onu postanenin dışında oyalanırken görmüş. Anna Jord'a Griffin'in ona hırladığını ya da kaşlarını çattığını söylediğini duydum; hatırlayamıyorum." Martha alnını sildi. "Sonra kayarak ormana geri döndü. Sadece dikkatli ol. Bunca yıldır burada yaşayan garip bir münzevi iyi bir şey peşinde olamaz."

"Yakında geri döneceğimden eminim," diye onu temin ediyorum. "Ayrıca, Griffin olayının büyük bir abartı olduğuna eminim." Bana dişlek bir gülümseme veriyor ve sonra kasabaya doğru yürümeye başlıyor.

Kötü şöhretli Franconia Notch sürgünü, Bay Griffin Soyadı Yok.

Görünürde hiçbir sebep yokken yıllar önce bu ormana taşınan adamı tamamen unutmuştum. Ortadan kayboluşunun gerçek olmaması, nerede olduğuna dair söylentilerin ateşini daha da körükledi.

Ailem beni gece geç saatlere kadar ormandan uzak tutmak için sürekli onun yürüyüşçüleri kaçırdığına dair hikayeler uydururdu. Burada geçirdiğim onca yıl boyunca onu hiç görmedim. İnsanlar kayboluyor olsaydı, haberlere çıkardı.

Martha buzlu patikada yalpalayarak ilerlerken, botlarının karda çıkardığı çıtırtılar ılık çalan rüzgârda sadece bir anıya dönüşüyor. Tek bir yeşil saç teli gözlerime doğru savrulmaya devam ediyor ve ben onu onuncu kez yolumdan çekiyorum.

Zihnimi kalçalarımındaki yanmaya odaklanmaktan alıkoyacak bir şeye ihtiyacım var. Kutlama ateşi, sıcak bir banyo, bir şişe merlot ve *The Vampire Diaries* eve dönüşümü bekliyor. Önce yürüyüş, vampirler sonra.

Gümüş rengi ve pırıl pırıl kar taneleri gökyüzünden süzölmeye devam ediyor. Düşüşlerinin ağırlığı sürüler halinde zemini kaplıyor. Etrafımdaki tüm ağaçlar kayboluyor ama tüm ormanın büyük girişi net bir şekilde ortaya çıkıyor.

Burası bir kış harikalar diyarının tanımıdır.

Birisi burada bir Hallmark filmi çekebilir, belki de adını *Tatil için Ev* gibi sevimsiz bir şey koyabilir: *Her Türlü Yanlışın İçinde Bir Aşk Hikayesi*

Yerlerinize.

İçimden bir kıkırdama kaçıyor ve uzaktaki ağaçların arasında yankılanan bir kıkırdama çığına dönüşüyor.

Burası evimiz.

Benim evim.

Ciğerlerimi temizleyen hava. Zihnimi iyileştiren sessizlik.

Sivri uçlarımı kara batırıp dönüyorum, parmaklarımda ve dilimde kar taneleri yakalarken kollarımı uzatıyorum. Omurgamda bir sevinç dalgası oluşuyor.

Tatil için evde. Belki

daha da uzun.

Sırt çantamın yan cebini karıştırıyorum ve bu anın fotoğrafını çekmek için telefonumu çıkarıyorum. Karıncalanan, kırmızı parmaklarımla cihazın kilidini açıyorum ve yıllar sonra ilk kez bildirimlerimin boş olduğunu görüyorum. Sıfır arama ya da kısa mesaj. E-posta yok. Hiçbir şey yok.

Göğsümde ağırlaştığını bilmediğim bir gerginlik aniden dağılıyor. Yürüyüşün en güzel yanı cep telefonumun çekmemesi. Finallerimin notlarını kontrol edemiyorum ya da kendimi saatlerce komik köpek videolarına boğamıyorum.

Tamamdır. Dağa tırmanıldı. Mutluluğun zirvesine ulaşıldı. Seksi, huysuz vampirler beni çağırıyor.

Geliyorum, Damon Salvatore; kesinlikle yakında *geleceğim*.

İnişe başladığımda karanlık gökyüzüne sızmaya başlıyor. Şiddetli bir rüzgâr sırtıma çarpıyor ve beni patika başına doğru itiyor. Buz daha da kayganlaştı ve her adıma ağırlık verirken denge için ellerimi uzatıyorum. Kar taneleri açıkta kalan etime saldırıyor, kirpiklerim hızla oluşan buz sarkıtlarıyla ağırlaşıyor ve dudaklarım soğuktan neredeyse çiğ kalıyor.

Hışırdayan ağaçların arasından ürkütücü bir ses

geliyor. Bu bir hırıltı mıydı?

Gözlerim Martha'yı bulma umuduyla etrafa dalıyor, burada tek başıma donmadan önce beni patikadan almak için geri dönüyor. Onun yerine, ormandan çıkan iki boncuk gözle karşılaşıyorum.

Hay sikeyim. Bu bir ayı. Ve herhangi bir ayı değil, iri yarı, altı yüz kiloluk bir canavar.

Gözbebeklerim yuvalarından fırlamak üzere. Kalbimin atışını duyabiliyor mu? Boğazım kuruyor.

Ayı spreyi ve cep telefonum çekmiyor.

Ben iyiyim.

*İyisin, Cynthia. Her şey
mükemmel.*

Aslında kimi ikna etmeye çalıştığımı gerçekten bilmiyorum, kendimi mi yoksa telepatik bakışmayı sürdürdüğüm ayıyı mı?

Kara ayılar tehlikeli değildir. Sadece daha fazla yiyecek arıyor olmalı. Kar fırtınasında ormanda işi olmayan korkunç, solgun, yeşil saçlı genç kadınlara benzeyebilecek yiyecekler.

Top gibi kıvrılmalı mıyım yoksa yavaşça geri mi çekilmeliyim? İkincisi ile devam edeceğim.

"Sorun yok dostum," diye fısıldıyorum ona, ayıya silahsız olduğumu göstermek için ellerimi kaldırıyorum ve geriye doğru yürüyorum. "Top Ramen ve kahve sevmiyorsan muhtemelen tadım pek güzel olmayacaktır ama sen bir ayısın, muhtemelen organik şeyleri seviyorsundur. Ben kesinlikle organik değilim."

Bu bir ayıyla ilk karşılaşmam değil ama benden bir futbol sahası kadar uzakta olmalarını tercih ederim. Ya da benden çok daha uzakta. Yeni arkadaşımın şu anda paylaştığımız kısa mesafe dışında her yer olabilir.

Ayının gözleri benimkilere kilitleniyor ve nefesim göğsüme çarpıyor. Sonunda ayı dikkatini yakındaki bir ağacın kabuğuna çeviriyor.

"İşte bu. Bu iyi bir ayı." Sesimi sabitleyerek başımı salladım. "İyi ayılar ağaç kabuğu yemeyi sever, işlenmiş insanları değil." Ayağım gevşek bir dala takılıyor ve ayının dikkati tekrar bana yöneliyor.

Oh, Tanrı aşkına. *Kendine gel, Cyn.*

"Aylardır sebze yemedim," diye hatırlatıyorum ayıya. Arkamı dönüp kör bir nokta oluşturmayı reddediyorum ama dağda geri geri yürümek de Pilates'in beni hazırlamadığı başka bir şey. Bugün ikinci kez ölümle burun buruna geliyorsam, ayda yüz yirmi doları ne diye ödüyordum ki?

Ayılar kendilerini güvende hissetmedikleri sürece saldırmazlar ve ben sadece normal bir kızım, kesinlikle herhangi bir ayıya zarar vermekle ilgilenmiyorum. Bu duyguyu sarsılmaz bakışlarımızla iletiyorum.

Sonunda canavar gözden kayboldu. Etrafımı tarıyorum. Yine zirvedeyim.

Kahretsin, hava kararıyor ve kar gerçekten yağıyor. Yere çoktan bir ayak basmış olmalı. Ayıya doğru geri dönemem ama

mmkn olduğuna çabuk kasabaya dönmek için.

Bu dağdan çıkan sadece bir patika daha var. Doğu Yolu, bazen Griffin'in Bölgesi olarak da bilinir. Dağın herkesin kaçındığı kısmı.

Ama seeneklerim burada donmak, ayıyla savaşmak ya da ormanlık alanda inzivaya çekilmek arasındaysa, bahsi inzivaya çekilen huysuzdan yana kullanacağım.

Söylentiler zaten doğru değil.

Yavru ladin ağaçlarından oluşan koruyu yolumdan çekip kayalık patikayı buluyorum. Gözlerim kalın ağaç kabuklarının üzerine düşen gölgeler arasında ileriye giden yolu gösteren soluk turuncu boyayı bulana kadar geziniyor. İşaretler solmuş olabilir ama beni buradan çıkarmaya yetecek.

Yeni patikayı bir saat boyunca indikten sonra ayaklarım yoruldu, her adımda daha derine batıyor. şu anda bir metreyi aşkın kar olmalı ve gökyüzü derin, boş bir gri.

Telefonumu aldım ve alt dudağımı ısırdım. Hala sinyal yok.

Ugh. Yollar şimdiye kadar birleşmiş olmalıydı.

Panik yapmayacağız.

Hızımı artırıyorum ve adımlarımın sabit düzenine odaklanmaya çalışıyorum. Kaldır, bas, kaldır, bas.

Hava gittikçe soğuyor ve şiddetli bir rüzgâr tenimi neredeyse kemiklerime kadar sıyırıyor. şapkamı alnımdan aşağı doğru çekiyorum ve ceplerimden ikinci kat eldivenlerimi çıkarıp titreyen parmaklarıma geçiriyorum.

Donarak lmeyeceğim. Bugün değil. Tamamen iyi olacağım. Zaten gayet iyiyim.

Tezahür bu şekilde gerçekleşir, değil mi?

"Fazla uzun sürmez," diye fısıldıyorum etrafımdaki kutup havasına.

Kar, bir musluk sonuna kadar açılmış gibi gökyüzünden boşalıyor. Sadece birkaç metre nm görebiliyorum ve kenarlar bulanıklaşıyor. Ciğerlerim şiddetli sıcaklık düşüşlerinden dolayı ağrımaya başlıyor.

Uzaktan bir ses duyulur.

Neydi o?

Ne kaynağını ne de geldiği yn seçebiliyorum. Kasaba hangi cehennemde?

Kalbim hızla atıyor. Çok şyorum, devam edemeyecek kadar yorgunum. Hayal kırıklığı içinde çığlık atıyorum. Bacaklarım hızla beni bırakıyor, ama koşmaya devam ediyorum.

"Yardım edin!" Bağırıyorum.

Ses tekrar geliyor. Yakınlarda biri olmalı. "Yardım edin," diye tekrar bağıyorum. "Lütfen! Yardım edin!"

Karşılık olarak büyük bir patlama sesi yankılanıyor. Başımı çeviriyorum ama ağrıyan ayağım karda bir şeye takılıyor. Kendimi yukarı çekemedim, ısırarak soğuk gücümü tüketiyor. Buzlu karın içine yığılıyorum, yüzüm soğuk zeminle buluşuyor.

Siyahlık beni tüketiyor.

OceanofPDF.com

Bölüm 2

E "ifi"

“**T**onun köpeği benim ölümüm olacak." Son icadıma dönmeden önce avucumu alnımdaki terin üzerinde gezdiriyorum: bir ateş Başlangıç robotu. Aralıksız, kan dondurucu havlamalar devam ediyor. "Comet," diye bağıriyorum.

Odun toplamak ve ateş yakmak için tasarlanmış makinemin kırılmayı durdurmaması yetmiyormuş gibi, şimdi de Comet ses tellerine zarar vermek üzere.

Tezgahı bırakıp merdivene doğru ilerliyorum. "Bir saat önce dışarı çıktık. Lanet olsun. Sana o kadar karı yeme demiştim!" Mutfak göründü ve uzun tüylü, kahverengi ve bronz benekli Dachshund köpeğim koşarak merdivene doğru geldi. İki santim uzunluğundaki bacaklarının hızla sallanmasına koşmak denebilirse tabii.

Comet daireler çizerek dönüyor. Kuyruğu bir jet pervanesini andırıyor. Ağlıyor; o yavru köpek gözleri neredeyse minik kafasından dışarı fırlayacak.

"Gerçekten dışarı çıkmak zorunda mısınız?" Comet cevap olarak mız mızlanıyor, arka bacaklarını yere koyuyor ve dağınık ön patilerini bacaklarını tırmalamak için kullanıyor. Onu ön kapıya kadar takip ediyorum. Daha fazla ağlıyor, adımlarımın altında dolanırken minik dişlerini sergiliyor. Bana dönmeden önce küçük patilerinin tırnakları metal kapıya şiddetle sürtünüyor.

"Tamam, tamam, pekâlâ." Girişteki saklama dolabından puffer ceketlerinden birini çıkarıp gergin bedeninin üzerine geçiriyorum. Ayağa kalkıp hızla ceketimi, eldivenlerimi, boyun ısıtıcıyı, beremi, yürüyüş botlarımı ve farımı giyiyorum. Kış en sevdiğim mevsim olabilir ama tüm bu hava zırlı tam bir baş belası. "Geri döneceğiz ama sadece biraz daha oduna ihtiyacım olduğu için."

Soğuk ciğerlerimin nefesini kesiyor ama Comet hiç tereddüt etmiyor ve yüksek karın içine atlıyor. Suya dalan bir yunus gibi bir aşağı bir yukarı zıplıyor.

Gürültülü bir çığlık, inatçı kar fırtınasını yırtıyor. Bu havada kim neden dışarıda olsun ki?

Köpeğim başını bana doğru çeviriyor ve ileri doğru koşuyor.

"Ne oldu Comet?" Orman ürkütücü. Etrafınızı saran karanlık, ruhunuzu bedeninizden çekip çıkarıyor.

Farım önümdeki yolu aydınlatmak için çok az şey yapıyor, kar tanelerinin milisleri ve gece karanlığı arasında Comet'i karda kaybetmek üzereyim. Eğer biri burada kaybolmayı başardıysa, bu koşullarda fazla zamanı yok demektir.

Benim sorunum değil.

"Buraya geri dön. Daha ileri gitmiyoruz," diye bağıyorum ama Comet hızını yavaşlatmak için hiçbir çaba göstermiyor ve ben de isteksizce onun peşinden gidiyorum. Vücudu taze tozun altında neredeyse kayboluyordu.

"Oh, lanet olsun." Hayatımda hareketlerimi belirleyebilen tek kadının peşinden koşuyorum.

Fırtınanın en yoğun olduğu anlarda bile Comet çığlığın kaynağını bulacaktır. Dachshundlar kafalarına koydukları her şeyin izini sürme yeteneğine sahiptir. Onun yerine bir pug evlat edinmeliydim.

Buz tutmuş kar, her zahmetli adımda botlarımın altında çıtırdıyor. Ağaçların arasında geziniyorum ama mükemmel derecede verimli bir akşamı bozan şeyin nedenini bulamıyorum. Belki de gürültü fırtınanın uğultusuydu.

"Comet, geri dönüyoruz," diye bağıyorum ve arkamı dönüyorum ama ışıgım karların arasında parlak bir şeye denk geliyor. Comet koşarak geliyor ve kazmaya başlıyor, havlamaları hiç kesilmiyor. "Seni kokuşmuş köpek," diyorum ama bana aldırıyor; patileriyle kar yığınınına acımasızca saldırıyor.

Yerdeki garip şeklin yanına yaklaştığımda far, karların içindeki parlak yeşil bir ladin parçasını aydınlatıyor.

Hayır. Bekle. Bu kesinlikle bir dal değil. Saç mı o?

Yeşil saç mı? Kimin yeşil saçları olur ki?

Bu bir tür şaka olmalı. Ormanın benim bölgeme kimse gelmez. En azından yıllardır kimse cesaret edemedi. Biri beni kızdırmak için kar fırtınasından önce kasabadan bu kadar uzağa gitmeyi gerçekten dener mi?

Bugün olmaz. Başımı sallayıp eve doğru yürümeye başlamadan önce garip figüre bir kez daha bakıyorum.

"Bu bizim işimiz değil Comet," diyorum ama minik dişleri pantolonumun paçasına batıyor ve beni kitleye doğru sürüklemeye çalışıyor. "O şeyi eve getirmeyeceğiz," diye inliyorum.

Comet'in küçük yüzü o çok tanıdık "*Dediğimi yapacaksın ve bunu biliyorsun*" ifadesine bürünür.

"Tamam, ama o senin evcil hayvanın. Ona bakmak zorundasın." İsteksizce figüre doğru ilerliyorum. Yaklaştıkça, kar örtüsünün altından bir yürüyüş botu ve bir kol seçiyorum.

Lanet olsun. Hemen oraya koştum ve kişiyi kardan çıkardım. Bir kadın. Burada yalnız mı?

Cildi kavurucu derecede soğuk ve neredeyse donmuş dereler kadar mavi. Comet kol ve bacaklarını çılgınca kazıyor, parkasındaki buzları kazıyor. Vücudundaki buzların çoğunu temizlemek için elimden geleni yapıyorum ve onu kollarıma alıyorum. Tutuşumda ağırlıksız hissediyor ve ona tekrar bakıyorum. Yeşil saçlarının buzlu telleri güzel yüzünü süslüyor. Hızla atan nabzım göğsümde durdu. Hayatımda gördüğüm en güzel kadın olabilir.

Huh.

Belki de buraya bir hediye olarak bırakılmıştır, sadece benim için.

OceanofPDF.com

Bölüm 3

CD "İkia

W *Burada. Am. BEN. NEREDEYİM?*

Yorganı yüzümden sıyırdım ve görünüşe bakılırsa boş oda. Duman ve ateş kokusu etrafımı sarıyor. Vücudumda derinlemesine bir tarama yapıyorum. Tamam. Hâlâ uzun donumdayım. Bir yabancıнын evinde çıplak değilim. Tüm uzuvlarım hala yerinde ama o kadar sertler ki her ani hareketimde ağrıyor.

Phew.

Kıyafetimin üzerine dev bir pazen düğme iliklediğimi ve bunun *kesinlikle* bana ait olmadığını fark ettiğimde kaşlarım çatılıyor.

Garip ama en azından beni kurtaran kişi rahat ettiğimden emin oldu.

Oda daha az korkutucu olamazdı. Mükemmel, sıcacık yazlık hissini yaşamak için fahiş bir miktar ödemeniz gereken özel kiralık tatil evlerinden birine benziyor.

Geniş mekânda kayalık duvarlar etrafımı sarıyor, odanın köşesindeki taş şöminede ateş çıtırdıyor. Burası neredeyse titizlikle yontularak her türlü kişisel eşyadan arındırılmış bir eve dönüştürülmüş bir mağarayı andırıyor.

Belki burada bir Yeti yaşıyordur ve beni yemeye karar vermiştir?

Göğsümde tomurcuklanan paniği yatıştırmak için derin bir nefes alıyorum.

Yatağın önünde, duvar olması gereken yerde, tavandan tabana bir pencere vadi manzarasına açılıyor. Gökyüzünün koyu griliğinden saatin kaç olduğunu anlayamıyorum. Kar, pencerenin dışında yoğun bir şekilde yağmaya devam ettiği için dinmiş gibi görünmüyor.

Nefes kesici.

Burası birinin yatak odası olmalı. Asıl soru *kimin* yatak odası olduğu.

Hatırladığım son şey ormanda kaybolduğum, soğuk ve... düşüşüm mü? Başıma uzandım ve kafatasımın dibinde küçük bir şişlik buldum.

Ağır battaniyeleri etrafıma sıkıca sarıyorum ve tüylü yatak başlığına yaslanıp ipeksi bordo çarşafların tadını çıkarıyorum. Garip bir rahatlık hissi kaplıyor içimi.

Neden şu anda çıldırmıyorum?

Yatağın yanındaki koyu renkli ahşap komodinin üzerine küçük ağaçlar oyulmuş, kar taneleri ve dağ manzaralarıyla süslenmiş. Üstünde bir bardak su, yanında da dumanı tüten bir fincan şekerleme duruyor. Hayır, bekleyin, kakao kokusu nihayet bana doğru geliyor.

Bu *kesinlikle* sıcak çikolata. Elimi kupaya uzatıyorum ve seramiğin yakıcı sıcaklığıyla irkiliyorum. Sıcak çikolata, içeceği sıcak tutmak için bir ısıtma elemanı varmış gibi görünen küçük bir tabağın üzerinde duruyor.

Eğer burası bir Yeti'nin eviyse, bir kıza nasıl davranacaklarını iyi biliyorlar.

Ancak, asla bir yabancından içki almam: Bu Yetişkinliğe Giriş 101 dersinin ilk dersi gibi bir şey.

Ama kim beni kurtarmak, sıcak bir fincan kakao ve dünyanın en yumuşak battaniyeleriyle sıcacık bir odaya koymak gibi zahmetlere surf beni zehirlemek için katlanır ki?

Karnımdaki gurultu beni ele geçirmeye başladığında aklımdan farklı senaryolar geçiyor.

Bir yudum alırsam olabilecek en kötü şey nedir? Ölür müyüm?

Ben zaten ölü değil miyim?

Burası benim ideal dinlenme yerim gibi görünüyor. Bir kar fırtınası, sıcak bir içecek ve yanan bir ateşle çevrili.

"Naneli çörek istiyorum," diyorum boşluğa. Bir saniye geçiyor ve isteğim üzerine nane çöreği belirmiyor.

Pekala, eğer çörekleri sihirli bir şekilde yoktan var edemezsem kesinlikle hala hayattayım.

Midem bir inilti daha çıkarıyor ve daha iyi bir içgüdüye sahip olmadığım için sıcak çikolataya uzanıp bir yudum alıyorum, kalan kıyamet düşüncelerini dışarı itiyorum.

Belki çok kolay güveniyorum ama dilimi kaplayan şekerin ilk tadından sonra tüm endişelerimi bir kenara bırakıyorum.

Çikolatayla ölmek en kötü yol değil.

İçim kakao ve kremanın yoğunluğuyla ısınıyor. Kupayı komodinin üzerine koyuyorum ve vücudumu saran pazen gömleğe bakıyorum. Sedir ağacı, köknar dalları ve biraz da duman gibi kokuyor. Bir koku nasıl bu kadar sarhoş edici olabilir?

Burası Griffin'in evi olabilir mi?

Griffin'in tişörtünü mü giyiyorum?

Gerçek olmasına *imkan yok!*

Ama biri vücudumdaki nemli ve buzlu giysileri soydu ve bana bu cennet gibi gömleği giydirdi. İster Griffin ister başka bir yabancı olsun, şükürler olsun ki hipotermi başlamadan beni soğuktan kurtardılar.

Merakım beni yeniyor ve bacaklarımı yataktan aşağı sallıyorum. Ayaklarım tüylü bir halıyla buluşuyor ve üşüyen parmaklarımın her birini ısıtıyor. Rahatlık hissi beni yumuşak bir kucaklama gibi sarıyor ve ağrıyan bedenim çarşafların içinde kalmak için yalvarıyor.

Ateşin huzur veren çıtırtısı dışında tüm ev sessizdir.

Etrafa şöyle bir bakacağım. Tüm kıyafetlerimi toplayıp dışarı çıkabilsem *bile*, bu kar fırtınasında hayatta kalamam.

Hayatımı kim kurtardıysa - *umarım* seksi bir oduncudur - yatağa bağlı kalmamı bekleyemez. Onları bulup teşekkür etmeyi deneyebilirim. Ya da onlara saldırabilirim. Bir sonraki en iyi adıma o an geldiğinde karar veririm.

Odadan dışarı çıkarken kalbim hızlanıyor ve hemen sarmal bir merdivene çıkıyorum.

"Merhaba," diye sesleniyorum aşağı inerken.

Bir sonraki katın büyük bir bölümünü kaplayan dev mutfak, Crumpet'in inanılmaz ocakları ve hamur işi vitrinleriyle kolayca boy ölçüşebilir. Çelik tezgahları süsleyen unlu mamuller, içecekler, seramikler ve çeşitli donanım çeşitleri var.

Büyük bir projektör, mekânın ortasındaki büyük boy bordo kanepeyi yansıtan boş beyaz bir duvarı gösteriyor. Kürk halılar ahşap zemine yayılmış, ancak birkaç yastık ve battaniye dışında, sahibinin kimliğini bir araya getirmeye yardımcı olacak hiçbir fotoğraf, hiçbir ıvır zıvır yok.

Kim ailesinin ve arkadaşlarının fotoğraflarına sahip olmaz ki? Bu çok üzücü.

Şehirdeki küçük yatak odam sevdiğim her şeyin hatırlatıcılarıyla süslü.

Görünürde kimse yokken, inişime devam ediyorum.

Burası kaç katlı?

Eğer Griffin burada yaşıyorsa,
gerçekte kim o? Neye benziyor?

Ayaklarım döner merdivenden aşağı inmeye devam ederken kasaba dedikoducusunun sözleri zihnimi dolduruyor.

Bir metre boyunda ve tek gözü var.

Yamyamlıkla uğraştığını duydum.

Yamyamlık mı? Belki de o sıcak çikolatanın tadımı güzelleştirmesi gerekiyordu. Düşündükçe ürperiyorum ama devam ediyorum.

Ormanın kendi tarafında bir malikanesi olduğunu ve her odanın kayıp yürüyüşçülerle dolu olduğunu biliyorum.

Bunu ben de duydum.

"Griffin?" Sesim biraz titriyor; yamyam olduğu söylenen birine seslenmek muhtemelen en iyi fikrim değil.

En alttaki üçüncü katı kaplayan loş bir ışık, çeşitli iş istasyonlarını, alet kutularını ve büyük metal yığınlarını aydınlatıyor. Bilmesem hurdalığa benzetirdim.

Beynimin ürkütücü mağaranın etrafında dolaşmamam için bağırان mantıklı tarafını görmezden gelerek odaya sürükleniyorum.

Dört sıra uzun ahşap masa alet ve makinelerle dolup taşıyor. Masalardan biri devasa beyaz kovalarla dolu; kovanın içi de pırıl pırıl, buz mavisi bir maddeyle dönen renkli şeffaf silindirlerle dolu.

Neredeyse fallik şekillerden birine dokunuyorum ve beklenmedik soğuk hissi elimi uzaklaştırıyor.

Bu neden *tanıdık* geliyor?

Bir sonraki masa kahverengi ve siyah tonlarında sıra sıra deri kumaşlarla dolu. Aynı istasyonun biraz daha aşağısında, altın ve gümüşten oluşan bir yığının içinde metal kelepçeler ve kancalar duruyor.

Burası bir çeşit seks zindanı mı?

Minik ipeksi fiyonklarla süslenmiş deri bir tasma, vücudumun gerilmesine neden olan pürüzsüz bir dokuya sahip. Bir tasmanın nasıl bir his olduğunu hep merak etmişimdir. Kopçalarını açıp boynuma götürüyorum.

"Yataktan kalkmış ne yapıyorsun?" diye derin bir ses arkamdan sesleniyor.

OceanofPDF.com

Bölüm 4

E "ifi"

“A hh!" Kadın bana doğru bir şey fırlatırken kulaklarımı delici bir çığlık dolduruyor. Kollarım bir saniye geç kalktı ve nesne bana çarptı.

Gözbebeğim.

"Bu ne lan!" Ben de bağıriyorum.

Birden acı sosa batırılmış gibi acıyan gözümü ovuşturuyorum. Görüşüm açıldığında, önümde yerde duran Comet için üzerinde çalıştığım tasmayı seçebiliyorum.

İşte *bu* yüzden insanları kurtarmıyorum.

Her şeyi doğru yaptım. Yabancıyı mahremiyetini korurken dondurucu yürüyüş kıyafetlerinden kurtarmanın ne kadar zor olduğuna ya da iğrenç yeşil saçlarını, tellere yapışmış tüm buzları eritmek için en sevdiğim paslanmaz çelik karıştırma kaplarından birinde ısılatmak zorunda kalmama rağmen. Üstüne üstlük, dinlenmesi için yatak odamdan vazgeçtim. O da bana böyle mi karşılık veriyor? Köpeğimin tasmaasını bana fırlatarak mı?

Yanma hissi yatışıyor ve saldırganıma dik dik bakıyorum. Benden çekinmiyor. Karamel gözleri beni delip geçiyor. Aslında karamel onlara haksızlık ediyor, altın ve bal rengi lekeler derin, geniş havuzlarda sanki Noel ışıkları gibi parıldıyor.

Şansıma atölyenin hafif ışıltısında bile doğadan oyulmuş bir tatil tanrısı gibi görünüyor. Kahrolası parlak yeşil saçları, omuzlarından sarkan ve ince köprücük kemiklerini ortaya çıkaran flanel gömleğimin üzerinde sarmaşıklar gibi dalgalanıyor. Sırık gibi vücudunun geri kalanını aptal ren geyiği baskılı uzun donu kaplıyor.

O bir çelişkinin insan versiyonu. Sert ama narin.

Ne kadar güzel olursa olsun, bu kadın *beni* rahatsız etti.
Sessiz ol.

"Kimsin sen?" diye tersledi beni.

Şaşırdım. Biriyle yüz yüze konuşmayalı yıllar olmuştu. "Alo!?" Ellerini yüzümün önünde sallıyor. "Dünya'dan katil Dağ adamı mı? Orada mısın?"

Bu çocukça hareket, zorba soğukkanlılığımı pek etkilemiyor. Önümde duran tuhaf, ateşli kadına bakmaya devam ediyorum, yani ona *gerçekten* bakıyorum.

On üç saat uyuduktan sonra, düğme burnunun ucundan ve yanaklarından ökseotu kırmızısı bir allık akıyor. Gülümsemesinin kıvrımlarını dolgun, pembe dudaklar süslüyor. Bir çift etkileyici, karamel göz yüzünü aydınlatıyor.

Mide bulandırıcı derecede sevimli. Ellerim yumruk oldu.

Neden şu anda mükemmel görünüyor? Yorgun, uykuda ve yolumdan çekilmiş olması gerekmez mi? Bana öyle eşsiz ve neredeyse baştan çıkarıcı bir bakışla bakmaması.

Bana Krampus'la karışmış seksi bir Noel Anne'yi hatırlatıyor. Yabancı bir ısı dalgası kotumun bel bandının altından yıllardır uykuda olan bir yere fırlıyor.

Tamam, şimdi gerçekten gitmesi gerekiyor.

Kızgınlık içimde titreşiyor. On beş yıldır alanıma kimseyi sokmadım ve o sanki buraya aitmiş gibi atölyemde kasıla kasıla dolaşiyor, ürünlerime ve mallarıma dokunuyor. Sonra da beni azarlama cüretini mi gösteriyor?

"Sessizliğin çok sinir bozucu," diyor bana doğru ilerleyerek. Adımlarını takip ediyorum. Pembe dudaklarının keskin kıvrımı birbirine yapıyor. Havadaki gerilim aramızda ağırlaşıyor. Ellerini birinin boğazına dolamak ve aynı anda onu öpmek istemek normal mi?

Hayır. Bu kesinlikle normal değil.

"Eğer konuşmayacaksan, tamam." Tereyağlı sesi yine sessizliğin içine sızıyor. "Ama etimi yemeyi düşünmüyorsan, ki eminim organik olmadığı için pek lezzetli değildir, yani bir ayı bile yemek istemez. O zaman, sanırım, beni kurtardığın için teşekkür ederim."

"Ne-" Ben sorumu tamamlayamadan Comet vızıldayarak yanımdan geçiyor ve minik bedenini kadının ayaklarına çarpıyor. Comet tam bir hain

Çünkü sırt üstü dönmüş ve yumuşak karnını yabancıya göstermiştir.

"Bir köpeğiniz var!" Kadının sesi, eğilip narin parmaklarıyla sosis köpeğimin karnının sıcaklığını okşarken yükseliyor.

Bu kadının bana bağırma cüreti ve Comet odaya girdiğinde tavrını değiştirmesi.

"Seni kurtarmak mı? Yaptığımı düşündüğün şey bu mu?"

"Oh, demek konuşuyorsun! Belli ki beni kurtardın... Hayattayım, değil mi?" Bunu bana bakmadan söylüyor, onun yerine sevgiyle vurulmuş köpeğime miyavlıyor. Tam tepesinde durduğumu fark etmemesi beni şaşırtıyor.

"Çok iyi bir kızsın. Evet, öylesin!" Küçük övgü fısıltıları ve inlemeleri, fermuarımın altındaki istenmeyen sertleşmeyi mutlak bir vahşete dönüştürüyor.

Boğazımı temizliyorum. "Seni ben kurtarmadım. Seni köpeğim buldu. Ona teşekkür edebilirsin."

Comet nefes nefese kalmaya devam ediyor ve kadın köpeğimi kucağına alarak gözlerimin içine bakmadan önce onu kucaklıyor.

"Teşekkür ederim ufaklık." Comet'in başının üstünü öpüyor, o da bu iyiliğe yüzünün yan tarafını yalayarak karşılık veriyor. "Onun adı ne?"

"Ben sana adımı söylemeden önce köpeğimin adını mı öğrenmek istiyorsun?" Soru gereksiz bir kızgınlıkla kaplanmıştı ve ses tonumun gülümsemesinin en ufak bir şekilde düşmesine neden olmasından pişmanlık duyuyorum. Küçümseyici yorumum karşısında çenemde bir seğirme belirliyor ama bir adım geri çekilirken soğukkanlılığımı kontrol altında tutmaya çalışıyorum. Zaten neden tedirgin olayım ki? Comet'i kıskanmamın imkanı yok.

"Senin köpeğin daha iyi görünüyor." Kadın gülüyor ve Comet sevgi gösterilerine devam ediyor.

"Comet," diyorum isteksizce. Köpeğim bana "*Lütfen onu tutabilir miyiz?*" der gibi bakıyor. Ben de ona sert bir bakış atarak, "*Sadece hafta sonu için ve sadece onu dışarıda kendi başının çaresine bakması için gönderemeyeceğim için*" diyorum.

"Kuyruklu yıldız mı? Bu çok tatlı!" Comet, kadının göğsüne daha da yaklaştırıldığında peluş bir oyuncak gibi görünüyor. Yabancı nihayet köpeğimi yere bırakmaya hazır olduğunda, uzun donunun üç düğmesi açılarak göğüslerinin kabarıklığını ortaya çıkarıyor.

"Gördüklerin hoşuna gitti mi?" Sol kaşını kaldırıyor ve pembe ağzının köşelerinin yukarı kalktığını fark ediyorum.

Gözlerim tekrar kadının yüzüne kayıyor, yüzünde sadece memnun olduğunu tahmin ettiğim bir ifade var. Kesinlikle gurur duyulacak çok şey var ama bunu ona şu anda tam olarak söyleyemem. Tanrı aşkına, neredeyse donarak ölüyordu.

"Buraya gel. *Hemen*." Sesimi sert ve ağır bir taleple tutmak zor.

"Ben mi köpeğin mi?"

"Ne? Tabii ki köpeğim. *Comet*." Küçük gremlin bana göz kırpmıyor ama kadının ayaklarına yapışmış, pantolonunun paçasını yalamaya devam ediyor. Lanet köpeğim ilk kez beni dinlemeyeceğine karar *veriyor*. İşte kemik ayrıcalıkları gidiyor.

"Köpeğinle mi konuşuyorsun? Buna bayılıyorum." Tekrar diz çöküyor ve Comet'in sarkık kulaklarından birinin arkasını şefkatle kaşıyor. "Sen kelimenin tam anlamıyla dünyadaki en sevimli küçük dostsun." Sesinin tonu hızla yükseliyor. Kahverengi gözlerini bana dikmiş kırptıştırırken yerimde duramıyorum. "Geçen sonbahar neredeyse bir köpek yavrusu alacaktım ama derslerim ve pazarlama stajlarım arasında zavallı şeyi bütün gün dairemde kilitli tutmayı hayal bile edemezdim. Ama sen sevimli bir yavrusun, değil mi? Çok tatlısın, evet öylesin!" Comet'e bakıyor ve tekrar bana dönüyor. "Sen de hiç fena değilsin." Sinirli bir şekilde gülüyor.

Çenemi sıkıyorum ve kaşlarım hayal kırıklığına uğruyor.

Tam zamanlı bir radyo sunucusu mu yoksa bu kadın konuşmayı hiç bırakmayacak mı?

"Demek istediğim senin de çok tatlı olduğundu." Yine o kahkaha. "Senin köpeğin gibi değil. Ama farklı? *Daha iyi*. Burada gerçek bir küçük kasaba cinayeti havası var. Öfkeli bakışlar, gür sakal, ağaç gövdesinden oyulmuş gibi görünen bir alın. Katil değilsin, değil mi? Sadece çok dikkatli olamazsın."

Şimdi, katil olarak tanımlanmak alıştığım, hatta hoşuma giden bir şeydi. Kimseye zarar vereceğimden değil ama meraklıları evimden uzak tutmanın bir başka yoluydu.

Ama sevimli... Hayatımda daha önce hiç *sevimli* diye çağrılmamıştım.

"Normal insanlar yabancılara karşı temkinli olma eğilimindedir. Sen benden korkmuyor musun?" Yumruklarımı açıp ceplerime sokarak soruyorum. Kadın tekrar ayağa fırlıyor, durduğu yerde huzursuzca kıpırdanıyor ve fanilamın kolunu ısırmağa başlıyor.

"Hayır, öyle mi olmalıyım?" Sol yanağındaki gamze derinleşirken diş dolu bir gülümsemeyle bana göz kırpmıyor. Nedense, sağ yanağı

sol tarafıyla eşleşmiyor, sanki doğduğunda Evren oraya bir çukur açmayı unutmuş gibi.

Çok sevimli. İlginç mi?

Hayır, bu dikkat dağıtıcı, olan bu! Yabancı ile aramdaki mesafeyi çok dikkatli bir şekilde koruyarak hafifçe öne çıkıyorum.

"Buralardan mısın?" Ben soruyorum, o başını sallıyor. Nefes alışları sabit.

Elimi cebimden çıkarıyorum ve onun hoppa bedeninin yanındaki tezgâhta kendimi sabitliyorum. Nasıl hareketsiz duracağını bilmiyor mu? Şu anda dokunacak kadar yakınız, biraz daha titrerse parmakları benimkilere değebilir. "Eminim tüm söylentileri duymuşsundur." Başı yine sallanıyor.

Kadın omuzlarını dikleştiriyor ve bakışlarımı karşılamak için boynunu geriye yatırıyor, görünüşe göre yakınlığımızdan etkilenmemiş.

"Sen Griffin misin?" Bakışlarımız bir süre aynı zamanı paylaşırken yanardöner geyik gözleri benimkilerden ayrılmıyor, sonra bir tane daha ve bir tane daha.

"Ünüm benden önce mi geliyor?" Sonunda sesimi bulduğumu söylüyorum ve o aniden sesini kaybediyor. Sanki tüm hayatım boyunca değişmezmiş gibi cıvı cıvı sesini neredeyse özlüyorum.

Küçük kasabalar, bilginin doğru olup olmadığına bakmaksızın, bilgiyi bir orman yangını kadar hızlı yayar.

"Bay Griffin, eğer adam kaçıran biriyseniz, işinizde o kadar da iyi değilsiniz demektir. Bana yaptığınız şeye *adam kaçırma* demezdim."

"İnsanların etrafında aktif olarak bulunmayı tercih edecek türden birine *benziyor* muyum?"

"Biliyor musun, emin değilim. Daha önce hiç kaçırılmamıştım."

Kasabayı terk edip dağlara taşındığımda, insanlar ani kararım ile ilgili varsayımlar uydurdular. Yıllar geçtikçe söylentiler daha da *ilginçleşti*. Ya da mantıksızlaştı. Yerel bir kasaba sakini, postaneye paketlerimi bırakırken beni Comet'i battaniyelere sarılmış bir şekilde taşıırken gördükten sonra saçma bir kaçırılma ihbarında bulundu.

Her fısıltı, yıllar boyunca asla eğlenmediğim ya da reddetmediğim aptalca dedikoduların küçük tohumlarıydı.

Şimdiye kadar.

"Bu söylentiler aşırı aktif hayal gücü ve çok fazla boş zamanı olan insanlardan kaynaklanıyor. Felaket için mükemmel bir reçete."

"Mhm, eğer bunlar doğru değilse, o zaman neden burada yaşıyorsun?"

"Burası benim evim. Şimdi, bu kadar sorgulama yeter. Neden fırtınada dışarıdaydın?"

"Şimdi soruları sen mi soracaksın? Neden burada yaşıyorsun?" Göz kırıyorum. "Cevap ver bana."

Franconia Notch'tan ayrılmak istediğim tek bir gün bile olmadı. Burası dünyanın en nefes kesici yeri ve ailem Florida'da bir huzurevine taşınmadan önce büyüdüğüm yer. Arkadaşlarım kariyerim nedeniyle benimle alay ettiğinde ve insanlar işimin en küçük ayrıntılarına takıntılı hale geldiğinde. Tek seçeneğim dağın bu tarafında bir ev yapmaktı.

Şehirden tam olarak 10.3 muhteşem mil uzakta.

Geveze ve gürültülü komşuların sürekli rahatsız etmeleriyle uğraşmak zorunda kalmıyorum. Böylesi daha kolay. Ben ve kendi cennet dilimim.

Onlar beni kasabalarında istemiyor, ben de kimseyi ormanımda istemiyorum.

Yine de benim kuralımın bir istisnası bana bakıyor, kollarını kalçalarına dayamış beklenti içinde.

"Belli ki yürüyüş yapıyordum. Belki de kar fırtınası uyarılarını dikkate almamışımdır." Sanki neredeyse donarak ölmemiş ve adam kaçırmakla, yamyamlıkla ve katillikle suçlanan birinin yanında değilmiş gibi kıkırdıyor.

Korkusuz.

Tanıdığım en garip insan.

"Bakın, söz veriyorum, eskiden bir yürüyüş profesyoneliydim. Ama yıllardır eve gitmedim. Burada fırtınaların ne kadar kötü olabileceğini unutmuşum. Böyle şeyler her zaman olur! Değil mi? Neyse, tekrar teşekkür ederim!" Sonra kadın son derece uygunsuz ve beklenmedik bir şey yapar. Fanila kaplı kollarını uzattı ve bana sarıldı.

İnsani bir dokunuş.

Vücudum taş gibi sertleşiyor, *her* bir parçam onun kucaklamasının sıcaklığına tepki veriyor.

"Oh," diye fısıldıyor ve hafifçe uzaklaşıyor. Gözleri benimkilerden ayrılıp aramızdaki bağlantı boşluğuna bakıyor. Göbek deliğine bastıran kaya gibi sert ereksiyonumu fark etmemesine imkân yok. "Sana da mutlu tatiller." Ağzı açık kaldı ve bir kahkahayı bastırmakta başarısız oldu. Sarılmaktan kurtuluyorum. Utanç kavurucu bir şekilde omurgamdan yukarı kayıyor

boynumun etini diken diken eden tüylerim diken diken oluyor. Vücudumdaki tüm tüyler diken diken oluyor, aletim boxerımın kumaşına sürtünüyor.

Kendimi tam bir sapık gibi hissediyorum. Yıllardır hissettiğim ilk insan dokunuşu ve vücudum beni zamanda geri götürmeye ve ergen bir çocuğa dönüştürmeye karar veriyor.

Ondan uzaklaşmam gerek.

"Bana teşekkür etme," diye homurdanıyorum, onunla göz teması kurmaktan kaçınıyor ve yarattığım gariplikten nasıl kurtulacağımı bulmaya çalışıyorum. "Comet, yatağına git." Köpeğimin sağduyusu sonunda ona geri dönüyor, ancak bana *kibar ol anlamına* geldiğinden emin olduğum tehditkâr bir bakış atmadan önce değil ve sonra bilgisayar istasyonumun yanındaki dev kadife köpek yatağına çekiliyor.

"Bu büyük, sert adam rolünü bırakabilirsin." Uzun parmaklarını yüzümün önünde sallıyor. "Eğer gerçekten bana zarar vermeyi planlıyorsaydın, bu gece için yatağından vazgeçmez ya da beni sıcak çikolata ve minik şekerlemelerle uyandırmazdın. Ayrıca, eğer az önce hissettiğim şey-

Sözünü kestim. "Paketin son kullanma tarihi geçmişti. Boşa gitmesine izin vermeyerek kendime bir iyilik yapıyordum."

"*Paketlerin*" -kirpikleri pantolonumdaki şişkin ereksiyona doğru dalgalanıyor- "zaman aşımına uğrayabileceğini bilmiyordum. Yani sanırım yürütme işlevinin en iyi döneminde olmaması mantıklı, özellikle de bunca yıldır burada tek başına yaşıyorsan."

"Ne? Sıcak çikolata paketini kastetmiştim," diye kekeliyorum. Beni dinlemiyor mu?

"Ben anlayamadım, çok lezzetliydi." Dolgun alt dudağı dişlerinin arasına giriyor ve bu hareket beni ona hayran bırakıyor. Gamzesi tekrar ortaya çıkıyor. *Lanet olsun.*

"Gidemezsin." Kelimeler sebepsiz yere ağzımdan çıkıverdi ve hemen yüzümü buruşturdum. Daha çok tehditkâr, aşağılık, dangalak ve daha az ilgili, nazik, kurtarıcı bir ses çıktı. Sanırım sosyal etkileşim konusunda biraz paslanmışım; onun birkaç saatliğine bile olsa burada olması bana iyi gelecektir.

Çalışanlarım kısa sanal görüşmelerimizde her zaman patavatsızlığımla ilgili iğnelemelerde bulunurlar ve bana göz kırpan bu gülünç... *hediye* gevşememe yardımcı olabilir ve ona istediği paketi verebilirim.

Paketler.

LANET SICAK ÇIKOLATA.

"Peki neden olmasın?" Şimdi ayağını yere vuruyor, yüzümde beliren gülünç düşünce yaygarasını gördükçe yüz hatlarında bir sırtma beliriyor.

"Dışarıya baktın mı? Kar fırtınası var."

"Kar fırtınası olduğunu biliyorum, seni huysuz. Kasabaya dönmem için havanın düzelmesi bir hafta sürebilir. O kadar uzun süre seni zorlayamam, bu yüzden varsa bir pusula alacağım. Yeterince batıya gidersem beni eve götürür." Umursamazca gülümsüyor. "Sevimli Comet'inle o sıcacık battaniyelere sarılıp kalmak istesem de, evde beni bekleyen muhteşem, kan emici bir vampir ve çok sıcak bir banyo var."

Adını duyunca Comet'in kuyruğu öfkeyle kıvrılıyor ve bana o yalvaran köpek yavrusu gözlerini gösteriyor. İniltili bir miyavlama odada yankılanıyor.

Bu kadının ağzından çıkan şeylerin yarısını bile anlamaya başlayamıyorum.

"Saçmalama. Gün batımına kadar ölmüş olacaksın ve o zaman bu söylentiler gerçekten doğru olacak."

"İyi olacağım."

"O fırtınada iki dakika bile dayanamazsın." "Sanırım yeteneklerimi küçümsüyorsun."

Doğru kelimeleri bulmaya çalışıyorum ama dilimin ucuna acı kadar kolay gelmiyorlar. Derin bir nefes alıp devam ederken parmaklarım birbirine geçiyor: "Bence onları gözünde büyütüyorsun. Sen burada kalıyorsun."

Bana bakıyor. Gergin sessizlik, ilk bozan o olana kadar devam ediyor.

"Tamam, şükürler olsun çünkü *gerçekten* oraya geri dönmek istemiyordum.

Yani fırtınanın ne kadar kötü olduğunu gördün mü? Neredeyse buradaki başka bir şey kadar sert. Neyse, benim için son kullanma tarihi geçmiş sıcak çikolatadan başka *paketiniz* var mı? Ben büyük bir *paket* kızıyım." Kıkır kıkır gülüyor

Kelimeyi her kullanışında parmak uçlarında ileri geri sallanıyor.

Flört etmenin yeni, modern yolu bu mu?

Onun gülünçlüğü karşısında neredeyse kendime bir gülümseme izni veriyorum, ancak karla kaplanmış neredeyse cansız, soğuk bedeninin anısı aklıma geldiğinde dişlerim tekrar birbirine kenetleniyor.

"Nasıl hissediyorsun? Saatlerdir uyuyorsun."

İçgüdüsel olarak başının arkasındaki küçük şişliğe uzandı. Sarılması kolay olan küçük bir yaraydı. Donma başlangıcı olan sağ serçe parmağı kadar endişe verici değildi.

Onu izlediğimi fark ediyor ve daha da parlak bir şekilde gülümsüyor, elleri fanilamın kollarının derinliklerinde kayboluyor.

"Açıkçası harika hissediyorum." Omuz silkiyor. "Bu muhtemelen yıllardır uyuduğum en uzun süre. Ya vizeler için geç saatlere kadar çalışıyorum, ya arabanın alarmı çok gürültülü çalışıyor ya da oda arkadaşım uzun listesindeki seks arkadaşlarından birini davet etmeye karar veriyor. Hepimiz mezun olmaya çalışırken nasıl oluyor da birileriyle çıkmak için zaman bulabiliyor gerçekten anlamıyorum. Yani kıskandığım falan yok. Sadece bazen, sanırım." Onu izlediğimi fark etti ve yine kıkırdadı. "Özür dilerim, gergin olduğumda çok konuşuyorum."

"Hafif bir beyin sarsıntısı geçiriyor olabilirsiniz. Başınızda herhangi bir baskı hissediyor musunuz ya da kendinizi hasta hissediyor musunuz?"

"Uzun başarı listenizde muhteşem hemşirelik becerileriniz de var mı?"

"Ciddi ol," diye homurdandım.

Eğer bu onun tipik temposuysa, bu çok uzun ve eziyetli birkaç gün olacak. Elveda, benim değerli sessizliğim ve yalnızlığım. Vücudunun salınımı geri dönüyor ve parmak uçlarının her yükselişinde, göğüslerinin fanilamın altında nasıl zıpladığına bakmamak için elimden geleni yapıyorum.

Sikim seğiriyor.

Hayır, kesinlikle olmaz. Onu bir et parçası gibi düşünmeyi bırak.

O sadece bir misafir, en fazla geçici bir oda arkadaşı, *daha fazlası değil.* İşleri kendim için olduğundan daha da zorlaştırmayı reddediyorum.

"Söz veriyorum iyiyim. Sanırım yaralanmadan ziyade yorgunluktan bayıldım. Yatağınızın muhtemelen iyileştirici güçleri vardır. *Çok rahat.*" Neşeli sesi devam ediyor, "Keşke her zaman böyle bir yatakta uyuyabilsem. Eve döndüğümde-" Cümlesinin ortasında düşüncesini değiştiriyor. "Evden bahsetmişken, telefonuma ne olduğunu biliyor musun?"

Cihaz masamın üzerinde duruyor. Onun için geri aldım ve yeni şarj edilmiş olarak sıcak parmaklarına teslim ettim. Etrafı biraz karıştırdım ya da karıştırmaya çalıştım ama lanet cihaz bir şifreyle kilitlenmişti ve tek görebildiğim karlı bir ağaç manzarasının ekran koruyucusuydu.

Kısa süreli dokunuşumuzda, kar yağışının ilk hissi gibi, izi sürülemeyen ve yeni bir şeyin parıltısı bedenimde yol alıyor. Göğsümün daralması neredeyse acıtıyor ve derin bir nefes alıyorum. Bakışlarımı tutuyor, aramızda elektrik akıyor. Geçen yıl titreşen bir Noel kütüğüne yanlış kabloyu bağlayarak kendimi şok ettiğimden beri bu kadar güçlü bir kıvılcım hissetmemiştim.

"Sinyal yok," diyorum ona, dokunduğu eli hızla cebime geri sokuyorum, oysa onu gerçekten sikimin ağrıyan zonklamasına sarmak istiyorum.

Belki de kar fırtınasının gözlerine doğru çekilmeliyim çünkü gerçekten sakinleşmeye ihtiyacım var.

"Kar fırtınası ve dağın ne kadar derinlerinde olduğumuzu düşündüm." İç geçiriyor, sonra yuvarlak gözleri benimkilerle birleşmeden önce bir gülümseme gölgesi belirliyor. "Wi-Fi?"

Konuşmak için ağzımı açıyorum ve hemen ardından dudaklarımı kapatıyorum. Lanet olsun. Ağımın adı.

İnternet bağlantımı kurduğumda eve misafir getirmeyi hiç düşünmedim.

"Yine nasıl konuşulacağını mı unuttun?" Bana göz kırptıyor ve aniden deri tasmalardan birini boynuna dolayıp onu çalışma masamın üzerine atma isteği duyuyorum.

Kendine gel lan.

Endişeyle diyorum ki, "KinkyKlaus-"

"Bekle?" Yine kıkırdıyor ve bu ses kalp atışlarımı hızlandırıyor. "Sapıkça ne?"

Durduğum yerde kayıyorum, sonra iş istasyonuna yaslanıyorum, kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum ve kendimi toparlıyorum. "KinkyKlaus alan adı ve şifre 6969." Kelimeleri hızlıca ağzımdan çıkarıyorum.

Kıkırdama kahkaha tufanına dönüşüyor ve Comet kadının devrilmesini izlerken kuyruk sallama çılgınlığına kapılıyor. Ses acı verici derecede sevimli, ama başka bir utanç dalgası içime doğru ilerliyor ve buz sarkıtları gibi derimin altında eriyor. Ani patlaması karşısında dudaklarım inceliyor.

"Komik bir şey mi var?"

"Öncelikle, Kinky Klaus, kelimenin tam anlamıyla gelmiş geçmiş en iyi isim. Ayrıca kulağa çok tanıdık geliyor ve tam olarak çıkaramıyorum!" Kaşlarını çatıyor ve telefonuna hararetle bir şeyler yazdıktan sonra yüksek sesle bir nefes veriyor. "Dur bir dakika! Aman Tanrım. Bu *sensin!*"

Hayır. Lanet olası

hayır. O bilemez.

O bilemez.

"Affedersiniz?" İfademi nötr tutuyorum, hiçbir şey belli etmiyorum.

"Sen!" Trambolindeymiş gibi zıplıyor. İşte yine o mükemmel göğüsler, her zıplayışını takip ediyor. *Baywatch* cankurtaranı gibi. Eğer *Baywatch* bir Noel filmi olsaydı. "Tamam, çıldırdığımı biliyorum ve muhtemelen bu tesadüften dolayı aşırı heyecanlıyım ama siz Kinky Klaus'un sahibi misiniz? Tatil temalı seks oyuncağı şirketinin?" Telefonunu önüne tuttu, iş yerimin web sitesi tam ekran görünüyordu.

"Belki mi?" Yarım yamalak bir itiraf olsa bile neden ona bir yanıt verdiğimi bilmiyorum.

"Tamam, pekâlâ, aman Tanrım," diye bağıyor, gözlerini parlak bir gülümseme aydınlatıyor. O kadar sırtıtmaktan yüzü acımıyor mu? "Bu çok havalı. Şu anda çıldırıyorum. Anlayabiliyor musun? Ah! Bay Griffin. Affedersiniz, hayır, Bay Klaus. Bu naneli çörekten çok daha iyi!"

"Ne?"

"Uyandığımda ölüp ölmediğimi kontrol ediyordum, bu yüzden bir nane çöreği diledim, bilirsiniz, sadece rüyalarımındaki kış diyarı harikalar diyarında uyanıp uyanmadığımı görmek için. Ama bir tane bile çıkmayınca hala hayatta olduğumu anladım."

"Ne?" Tekrar ediyorum. Bu şimdiye kadar duyduğum en garip mantık.

"Görmüyor musun?" Yaklaşıyor, artık aramızda sadece birkaç santim var. Parmaklarım ona dokunmak için kaşınsa da kollarım göğsümde bağlı kalıyor. "Ödüllü bir seks oyuncağı mucidinin evinde uyanmak ve onunla bir hafta boyunca karda kalmak her insanın tatil hayalinin gerçekleşmesi gibidir. Ve küçük bir naneli çörekten çok çok daha iyi."

Merakım arttı. "Peki neden?"

"Çok açık değil mi?" Sanki belirli bir şey arıyormuş gibi atölyeyi tarıyor. Sonunda vücuduna, yumuşak kıvrımlarına ve şarkı söyleyen sesine hayranlık duymak için kendime tamamen izin veriyorum. Hâlâ yeşil saç telleriyle kaplı olan çenesinin eğimi. Kirpikleri kalın ve koyu renk, güzel gözlerini kaplıyor. Bana doğru dönüyor ve pembe dudaklarında muzip bir sırıtış yayılıyor.

"Açıkla bana."

"Çok ileri gitmek istemiyorum, özellikle de hayatımı kurtardığın ve sana borcumu nasıl ödeyeceğimi henüz tam olarak bulamadığım için. Ama bu istek bile sandığınızdan çok daha bencilce. Prototiplerinizden herhangi birinin test edilmesine katılmaya fazlasıyla istekli ve hazırım. Tabii ki, uzun süredir müşteriniz olan birinin

fikir. Ayrıca, tatiller hakkında ne derler? Her şey vermekle ilgilidir, değil mi? Eğer birine ihtiyacınız olursa, vermenin ya da almanın her iki ucunda da olmak için çok heyecanlıyım." Kızarıırken öyle koyu bir kırmızıya bürünüyor ki, yakındaki şöminenin onu tamamen tüketmiş olmasından korkuyorum.

Yıllardır prototiplerimi canlı olarak test eden biri olmadı; genellikle geri bildirim için katılımcı bir odak grubuna göndermeden önce titiz testlerden geçerler. Ayrıca, bir miktar silikonu nasıl sınırsız bir eğlenceye dönüştürebileceğimi biliyor olabilirim ama yıllardır kimseyle birlikte olmadım.

Ne yapacağımı bilir miydim?

Özellikle de bunca zamandır yalnız olmayı *seçmişken*.

Fırtınanın uğultusu taş duvarlarda yankılanıyor. Belki de istekli bir katılımcı için ve sadece kısa bir süreliğine istisnalar yapılabilir. Önümüzdeki birkaç günü başka nasıl geçireceğiz? Birbirimizden kaçarak mı? Tamam, bu o kadar da kötü olmayabilir ama onun hevesli ifadesindeki bir şey, dudaklarının büzülmesi ve yanaklarının yüksekliğindeki kızarıklık tereddütlerimi yeniden yapılandırıyor.

Ne de olsa bunlar olağanüstü durumlar.

"Adını bile bilmiyorum," diyorum.

"Adım Cynthia."

Benim küçük

Cyn'im.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Bölüm 5

CD "İkia

“H "Kinky Klaus hakkında ne biliyorsun?"

Griffin benim sırık gibi bedenimden bir karış daha uzun. Geniş bir boyu var.

Alın, kalın kaşlarla çıkık kaş kemiği, hafif çarpık bir burun. Gergin vücudu yanımdaki çalışma masasına yaslanıyor. Geniş gözlerinin mavisine odaklanmak için elimden geleni yapıyorum ama bakışlarım bronzlaşmış kollarındaki kaslara kayıyor. Damarlarımdaki her kan hücresi onun karanlık bakışlarına ve somurtkan ağzına karşı şehvetle dolup taşıyor.

Yani, ne tür bir erkek böyle seksi bir şekilde somurabilir ki?

Ugh. Dağınık, vahşi sakalının keskin kesimi çenesinin yontulmuş çizgisini tamamlıyor. Bir tutam koyu kahverengi saç alnını hafifçe süpürüyor ve bana kavrulmuş kestane rengini hatırlatıyor.

Ona dokunmak, teşekkür etmek ya da zıplamak istiyorum. Ya da hepsini birden.

Tamam, kendini toparla, Cynthia.

Gözlerimi odanın girişinde uyuyan Comet'e çeviriyorum.

Düşüncelerimi ayık tutuyorum ve onun güçlü sorusuna nasıl cevap vereceğimi bulmak için elimden geleni yapıyorum. Çünkü dürüst olmak gerekirse, artık orgazm olmamın tek sebebinin onun işi olmadığını söylersem mutlak bir yalancı olurum.

Son dört yıldır neredeyse her gün gelmenizi sağlayan kişiyle her gün karşılaşmıyorsunuz. Belki doğrudan onunla değil ama kesinlikle o nasırlı parmaklarının ve parlak beyninin becerisiyle. Ayrıca, belli ki benimle biraz *ya da çok* ilgileniyor.

Bir erkeğin kısa bir kucaklaşmadan sonra ne kadar süre ereksiyon halinde kalabildiğine dair bir dünya rekoru var mı merak ediyorum. On dakika bir rekor olmalı, ya da en azından benim kitabımda öyle.

Yanaklarım şiddetli bir sıcaklıkla alevleniyor ve bir bileğimi diğerinin etrafından geçiriyorum. Kar fırtınası beni gerçekten çok etkiledi.

Suçlu muhteşem bir adam, *sözde* bir çocuk kaçıran, çünkü o Sapık Klaus.

Kinky Klaus hakkındaki bilgimin neredeyse komodinimden taşan seks oyuncakları kadar geniş olduğunu ona söyleyemem.

Ya da şirketin yeni başlayanlardan gerçek, deneysel fanatiklere kadar en geniş müşteri tabanına sahip olduğunu biliyorum. Her parça, *sadece* bir iniş yolu değil, benzersiz bir deneyim için el yapımıdır.

Ya da tek yastıklı bir yatakta üç dakikalık boğuşmanın bana *iyi* gelip gelmediğini sorduktan sonra organik kimya testleri hakkında gevezelik eden üniversiteli çocukların aksine, oyuncaklarının beni gitmem gereken yere tekrar tekrar götürmekte asla başarısız olmaması.

Ya da Snow-Mo Vibe'in piyasaya sürülmesinden sonra neredeyse bir hafta boyunca yatağımdan çıkmadığım için oda arkadaşlarımdan sekiz ay önce bütün bir müdahaleye ev sahipliği yapmak zorunda kaldığımı.

Hayır. Hayır, bunların hiçbirini ona söyleyemem.

Vücudum hiç bu kadar zevk almamıştı.

Son olarak ve kesinlikle gerçeklerimin en utanç verici olanı, Kinky Klaus'un en çok satan kitaplarından Kiss- Without The-Miseltie Vibe'a tıkladığım o ilk geceden beri sadık bir hayranı olduğumu ve onsuz nadiren seks yaptığımı itiraf edemem

Bu onu biraz korkutabilir.

Yoksa onu heyecanlandıracak mı?

Medyanın ilgisini reddeden bu zor CEO'nun bir resmini asla bulamadığım için bir trol gibi görüneceğini düşündüm. Belki gerçek bir trol değil, ama *bunun* yerine onu yüzsüz hayal etmek daha kolaydı.

Karşımdaki adam kesinlikle bir trol ya da yüzsüz değil. Sadece benim şansım! Ona *bir* gerçeği söyleyeceğim.

"Geçen yıl Dick-Deck-Dame the Holes yarışmasını kazandım ve koleksiyonunuzun tamamını aldım." Utangaç bir şekilde gülümsüyorum. "Şaka olsun diye katıldım; yani kazanma ihtimalim çok zayıftı ama işte buradayız..." Her yıl sadece bir, belki de iki yeni oyuncak alabiliyordum ama geçen yıl çok iyi bir tatil şansı yakaladım.

Griffin kollarını açıyor ve bir elini tekrar çalışma masasına dayıyor. O da neredeyse benim kadar huzursuz. Güçlü kavrayışına bakıyorum ve yanaklarımdaki yanma hissi bacaklarımdan arasına yerleşmeden önce mideme doğru fırlıyor. Şimdiden uzun pantolonumun kumaşını ıslattığımı hissedebiliyorum.

ve evden külotsuz çıktığım için çok pişmanım. Yani, bu şeyler zaten iç çamaşırı sayılır.

Hayallerimin erkeği tarafından kurtarılmayı planlamıyordum.

Tamam. Sakin ol, Cynthia. O

sadece sıradan bir adam.

Griffin boştaki eliyle kirli sakalını tarıyor ve saçlarını mavi gözlerinden uzaklaştırıyor. Yabani saç tellerinin arasından gümüş benekler görünüyor ve parmaklarımı onların arasında gezdirip sıkıca çekme fikri ağzımı sulandırıyor. Bu adamın her santimi sert.

Bronz teni kükreyen ateşle ısınıyor ve beyaz tişörtünün ince kumaşı, göğsünün ancak el emeğiyle yontulabilecek zayıf, geniş kaslarını sergiliyor. Bir insanın bu kadar geniş omuzlara sahip olabilmesi için kaç parça odun kesmesi gerekir?

Bu kesinlikle ciddi bir dayanıklılık gerektiriyor. Bu düşünceye kıkırdıyorum ve Griffin'in beni dikkatle izlediğini görmek için başımı kaldırıyorum.

"Bu çekilişte on farklı model vardı."

Başımı sallıyorum, tenim kırmızının başka bir tonuna bürünüyor. Burası gerçekten sıcak olmaya başladı. Hiç tereddüt etmeden fanilasını çıkardım. Tezgâhın üzerine koyduğumda sedir ve duman kokusu üzerime siniyor.

Bana açlıktan ölmek üzere olan bir hayvan gibi bakıyor. Gözlerinin, giysilerimin kumaşının altından içimde mayalanan yalvaran ihtiyacı görebiliyormuşçasına içimi delip geçmesi çok hoş ama bir o kadar da rahatsız edici.

"Biliyorum." Dudağımı ısıyorum ve kalçalarım birbirine yapışıyor. Vücudum onun bakışları altında patlayacakmış gibi hissediyor. "Bu arada harikaydılar. Onları haftada bir, bazen her gün kullanıyorum. Kutuyu ilk aldığımda, bütün bir hafta boyunca evden çıkmadım. Abartmıyorum bile."

Önümdeki ahşap tezgâhı sıkıca kavradığı için sağ kolunda bir damar kabarıyor.

Bunu inkar edemem, *onu istiyorum.*

Sol elimde bir tutam saçımı döndürüyorum ve uzun donumun bir düğmesi daha açılana kadar göğsümü öne doğru iterek düğmeleri zorluyorum. Şimdi dört oldu. Gözlerinin mavisi karanlık tarafından yutulurken bakışlarının altında ürperiyorum.

"Az konuşan bir adam, ha? Bu gayet iyi. Şahsen ben konuşmayı çok severim. Arkadaşlarım her zaman kocaman bir ağzım olduğunu söyler ama henüz tam kapasitesini test etme şansım olmadı." Şaka yapmaya çalışıyorum ve bakışlarımı

her konuştuğumda seğiren pantolonundaki çadırdan. Bunu hayal etmemin imkanı yok, yani, çok büyük.

"Doğru," diye homurdanıyor ve durduğu yerde kayıyor.

Onun da benim kadar zonklayıp zonklamadığını bilmem gerekiyor, bu yüzden daha fazla itiyorum.

"Benim favorim Cockcicle'dı. Kelimenin tam anlamıyla hayat değiştiriyor. *Sen* varken kimin bir erkeğe ihtiyacı var ki?! Yani, oyuncakların varken. Her neyse." Gülüyorum. Parmaklarım ön kolunun açıkta kalan derisine uzanıyor ve kolundaki şişkin damarı hafifçe izliyorum. Griffin'in tüm vücudu kaskatı kesiliyor ama bu kez dokunuşumu geri çekmiyor. "Tüm oyuncakların mükemmel şekilli olmasına bayılıyorum, çok ergonomikler ve her zaman küçük bir sürprizleri var. Sonuna ulaştığınızda, Cockcicle biraz karıncalanma kayganlaştırıcı dağıtmadan önce dönüyor. Tabii ki bunu zaten biliyorsunuz. Bunu sen yaptın, duh! Ama bunun ekstra hoş bir dokunuş olduğunu söyleyelim." Ona göz kırpiyorum.

Çenesindeki tik sanki kendini tutmak için tüm gücüyle çabalıyormuş gibi aniden ortaya çıkıyor.

Çatlayana kadar onu ne kadar zorlayabilirim?

Belki de çok ileri gidiyorum. Yani, hadi ama Cynthia, hayatını seks oyuncakları yaparak kazanıyor diye bütün yıl azgın bir canavar gibi dolaşacak değil ya.

Şu anda benim aksime. Tüm çekingenliğim kar fırtınasında geride kalmış gibi görünüyor.

Parmağım kolunun eteklerine ulaşana kadar kolunda gezinmeye devam ederken, sonunda o hararet uyandıran hırıltısıyla konuşuyor. "Bunun bu kadar popüler olmasına şaşırdım."

"Bu his başka hiçbir şeyle kıyaslanamaz," diyorum beyaz kumaşı parmağımın etrafına sararak. "Bu, nasıl denir? *Çok* delici."

"Anlıyorum."

"Görmeni istiyorum." Böyle bir fırsatı bir daha kaç kez yakalayabilirim ki? Elim göğsünde geziniyor, altındaki taş gibi kasları hissediyorum. "Bu iyi mi?"

Cevap olarak homurdanıyor. Bu evet mi hayır mı?

"Eğer burada varsa size nasıl kullandığımı gösterebilirim," diye tekrar deniyorum.

"Sana hiç çok açık sözlü olduğunu söyleyen oldu mu?" Göz açıp kapayınca kadar, boşta kalan eli dolaşan bileğimi sıkıca kavriyor ve beni birkaç dakika önce sadece kendisine ait olan alana sürüklüyor.

Sonunda yemi yuttu.

"Oh, belki bir ya da iki kez. Ama aklından geçenleri söylemeden hayatını sürdürmenin ne anlamı var ki? Bu seni rahatsız ediyor mu?"

Bir homurtu daha ve ardından bir sessizlik ritmi daha aramızda duruyor. Bileğimi kavrayışı kıpırdamayı reddederken ve o ağız sulandıran sedir kokusu tüm duyularımı istila ederken, nabzının hızlı atışını parmaklarının arasından hissedebiliyorum.

"Bak, bütün hafta sonu film izleyebiliriz, senin bu inanılmaz evinde birbirimizden kaçabiliriz ve kar durduğunda eve gideceğim." Odaya bakıyorum ve alt yarımı onunkine bastırıyorum, sertliğini hissetmek hoşuma gidiyor. "Ya da bana... mağarani gezdirebilirsin? Zindanını mı? Seks deliğini?"

"Atölye."

"Atölye," diye tekrarlıyorum tatlı bir sesle ve elini sıkarak kurtuluyorum. Bileğimdeki tokayı bırakmadan önce sadece bir an tereddüt ediyor. Ondan uzaklaşıp odanın derinliklerine doğru ilerliyorum. "Şu anda yeni bir şey üzerinde mi çalışıyorsun?"

Griffin sorumu duymazdan geliyor. "Bazı kurallar koymamız gerekecek."

"Kurallara bayılırım." Şeker kamışı rengine bir tornavida alıp ona bakıyorum.

"Bir: fotoğraf ve kayıt yok. Ben özel bir insanım ve böyle kalmasını tercih ederim."

"Tabii ki." Başımı salladım.

Önümüzdeki birkaç gün benim için de biraz düşmanlık gerektirecek. Tornavidanın metalini dudaklarıma götürürken ve soğuk metali tenimde hissederken şu anda nasıl davrandığımı zar zor anlayabiliyorum. İçimde vahşi bir sarsıntı yaratıyor ve bakışlarının benimkiler üzerinde eriyip gitmesi içimdeki çaresizliği daha da artırıyor.

Griffin beni odanın diğer ucuna kadar takip ediyor. "İki: Güvenli bir kelime seçmeliyiz.

İşler kontrolden çıkarsa ikimizin de kullanabileceği bir kelime."

Arkamdan yaklaşıyor, vücudunun sıcaklığı ensemdaki tüm tüylerin diken diken olmasına neden oluyor. Büyük avuçlarından biri saçlarıma arasına giriyor ve hafifçe çekiştirerek boynumun eğimini ona gösteriyor.

"Güvenli bir kelime mi?" Kekeliyorum.

"Evet." Anında, nefesim boğazımda düğümlenirken kalçalarımın arasında ıslaklık birikiyor. Fısıldıyor, "Ama Cyn, sınırlarını test etmeni istiyorum. Sana yıllarca hayalini kuracağın şeyler hissettireceğim. Bunu benim için yapabilir misin?"

Kalp atışlarım kulaklarımın sesini yükseltiyor ve etrafımdaki dünyayı duymaz hale getiriyor. Vücudum onun sesindeki yüklü cazibeye uyandıkça her türlü tutarlı düşünce içimden eriyip gidiyor.

Bir kelime. *Bir kelime.*

Çenemi ona doğru eğiyorum. Eli hâlâ saçlarımın arasında. "Kömür."

İlk kez kıkırdıyor. Gerçek bir kahkaha. Büyüleyici. Sert. "Aklına gelen ilk kelime buysa, bu yıl özellikle yaramaz bir kız mı oldun, *benim küçük Cyn'im?*" Beni kavrayışını bırakıyor ve aramızdaki kışkırtıcı havayı terk ediyor.

Bu yeni lakap neredeyse dizlerimin bağı çözülecek. *Onun küçük Cyn'i.*

"Farklı bir önerin var mı?" Alay ediyorum.

"Hiç de değil." Griffin sakalının altından gülümsüyor. "Kömür öyle."

"Sınırlardan bahsetmişken, senin sınırların var mı?" Onu yürürken izlerken soruyorum

atölyenin karşı tarafına doğru ilerliyor. Adımlarında belli belirsiz bir coşku var ve arkasından takip ettiğimden emin olmak için geri dönüyor. Eğer yanılmıyorsam, mavi gözlerinde bir heyecan pırıltısı parlıyor. Tornavidayı masanın üzerine yerleştiriyorum ve parmaklarımı etrafa saçılmış çeşitli yabancı nesneler üzerinde gezdirmeye devam ediyorum.

"Claus yok."

"Noel Baba gibi mi?"

"Noel Baba kostümleri yok. Elf kulakları yok."

Bir kahkahayı bastırıyorum ama Griffin coşkuma karşılık vermiyor. "Tatil temalı bir yetişkin mağazası işleten biri için tam bir tatil mızıkçısısın."

"Oyuncaklarım yeterince neşe getiriyor."

"Bu konuda haklısın." Gülümsüyorum ve bir çift altın kelepçeyi

inceliyorum. "Peki ya sen?" Bir pano ve bir kalem alır. "Herhangi bir sınır Bilmem gerekir mi?"

"Kesinlikle kan yok. Açıkçası, aklımdan silebilseydim silerdim ama bu konuyu biliyorum çünkü yaklaşık bir yıl önce vampir pornosuna rastladım ve beni biraz ürküttü. Eğer senin tarzın buysa yargılamak yok ama ben olsam bunu yapmazdım."

"Anladım. Kan yok." Griffin panosuna bir şeyler not ediyor. "Her şeyi kabul ettim mi?"

"Son kural: Bana geri bildirimde bulunmak zorundasınız."

"Geri bildirim?" Kaşımı çattım ve nazlı nazlı gülümsedim. "Bana not verilecek mi?"

"Evet." Dalga geçmeme aldırış etmiyor. "Prototiplerimi test edecekseniz, piyasaya sürülmeye hazır olduklarından emin olmam gerekiyor. Geri bildirimlerinizin kalitesi büyük bir dikkatle değerlendirilecek."

"Bana uyar." Dudaklarımın kenarları kıvrılıyor ve yanaklarım gülümsemekten neredeyse acıyor. Bu gerçekten oluyor. "Başarılı bir şekilde serbest bırakılmalarını sağlamaya çok hazırım."

"Anlaştık."

"Peki, nereden başlamalıyız?"

"Özel bir şey inşa ediyorum. Bir deneyim," diyor ve iri ellerinden biri devasa, yumrulu bir kütleyi örten kalın, koyu renkli bir örtüyü kavırıyor.

Yanına gitmek için acele ettiğimde gergin kelebeklerin akınından midem neredeyse çöküyor. "Ne tür bir deneyim?"

"Dünyaya yayılmadan önce birinin bunu denemesini umuyordum." Örtüyü yırtıp atıyor ve battaniye ayaklarımızın önünde yere çökerken büyük bir *vınlama* boşluğu dolduruyor.

Önümüzde büyük boy, parlak kırmızı ve altın rengi bir kızak duruyor. Gerçek bir kızak. Dairesel bir kaide üzerine monte edilmiş.

Kesinlikle muhteşem.

İlk bakışta, her bayram izlediğim Noel filmlerindeki tipik bir tatil kızığine benziyor.

Kızağın tabanında, kızağın uzunluğuna yayılan ve mekanizmanın başına kadar uzanan karmaşık altın raylar vardır. Altın tasarımlar, kızağın eğreti dizginlerle süslenmiş gidonuna kadar uzanıyor. Dizginler koyu yeşil ve beyaz renklerde dokunmuştur ve koltuğun önünde gevşekçe sallanmaktadır.

"Bu çok güzel." Elimi dizginlerin yumuşak kumaşında gezdiriyorum ve tenim arzudan çakıl taşları gibi oluyor. O kadar heyecanlıyım ki kendimi Noel sabahına uyanan bir çocuk gibi hissediyorum.

Griffin elindeki panoyu yere bırakıyor ve makinenin alt kısmında duran kumandayı alıyor. "Size özelliklerle ilgili hızlı bir genel bakış sunacağım. Birinci aşama için makinenin ana koltuğuna bağlanıyorsunuz. Yastıklama, sizi rahat ettirmek için ısıtacak ve sürüşün geri kalanına hazırlayacak gelişmiş bir özelliğe sahip."

Kızağın arkasına bakıyorum. İkiz yatak sığacak kadar büyük ve yemyeşil kadifemsi bir halıya sahip. Derme çatma yastıkların her bir köşesindeki deri koşumları fark ediyorum.

"Hediyeler gibi bağlanacak mıyım?" Zihnim hızla çalışıyor ve baş döndürücü heyecanımı zar zor zapt edebiliyorum. Her zaman bağlanmak istemişimdir.

"Evet." Başını sallıyor ve yakışıklı yüzünde yeniden bir gülümseme belirliyor. "Sonra, eğer uslu durduysan, bağlar çözülecek ve ikinci aşama başlayacak."

"O şey bunun için mi?" Kızağın ortasındaki bir tür boğa binme makinesine benzeyen koltuğa dikkat ediyorum ve sinirlerim karnımda biriken arzu ile böyle bir şey için fazla acemi olduğum endişesi arasında savaşıyor.

Normal bir kızağın yerinde bank oturma yeri olurdu, bunun yerine bu makine basit bir deri eyeri andırıyor.

"Doğru. Koltuğa bir ata biner gibi biniyorsunuz ya da sanırım kovboy kız pozisyonundaki şanslı bir beyefendi gibi."

"Daha önce hiç gerçek bir beyefendiyle birlikte olmadım," diye itiraf ediyorum.

Yine homurdanıyor. Bu ses aşırı erotik olmaya başladı, içime girmenin bir yolunu bulursa sesi böyle mi çıkacak? Bu düşünceyi aklımdan siliyorum ve dersine devam ediyorum.

"Dizginler ne için?" İpi ellerimde gezdiriyorum.

"Bu kısımda tutunmanız gerekecek çünkü koltuk sallanıyor."

"Hareket ediyor mu? Gerçek bir mekanik boğa gibi mi?" Sallanan bir koltuk olasılığı karşısında sevincimi zar zor dizginleyebiliyorum. Kızağın diğer tarafında benden uzakta duran ona bakıyorum. Gözlerindeki karanlık tüm şiddetiyle devam ediyor ve kahverengisinin üzerinde küçük ter taneciklerinin biriktiğini görüyorum.

"Evet. Bu kısımda ayarlanabilir bir dildo var. Bu bir deney, eğer isterseniz. Kullanıcının tercihi göre boyutu büyüyebiliyor." Uzaktan kumandadaki bir düğmeyi çeviriyor ve eyerden altın bir yapay penis çıkıyor. "Hangi boyutta alabilirsin?"

"Kaç beden oldun?" Merakıma yenik düşerek soruyorum. O her şeyi tüketen bakışıyla bakıyor, sonra kızağı tam önümde döndürüyor.

Henüz öpüşmedik bile ama bedenlerimizin birbirine bastırdığı aşinalık sarhoş edici. Geniş göğsünü hassas göğüslerimle birleştiriyor ve vücudum daha da içgüdüsel bir şekilde karşılık veriyor.

"Bununla başa çıkabileceğini sanmıyorum."

"Dene beni?" Kendimi onun kalın bedeninin daha derinlerine iterek ve kalçalarımı ağaç gövdesi büyüklüğündeki uyluğuna sürtünerek onu kışkırtıyorum.

Griffin'in parmakları çenemi buluyor ve yüzümü neredeyse zorla, neredeyse sahiplenerek kendisine doğru eğiyor. Fırtınalı sarsıntılar ve ağrıyan ihtiyaç

şimdi daha şiddetli bir şekilde bedenime dönüyor. Alnı benimkine doğru eğiliyor ve bir an için pes edip dolgun dudaklarını çevreleyen kirli sakalını solgun tenime yerleştireceğini düşünüyorum ama onun yerine kulağıma yöneliyor.

"9 inç'i kaldırabileceğini mi sanıyorsun, küçük Cyn?"

"İstiyorum." Sesim olabildiğince sabit kalıyor ve o da karşılık olarak kıkırdıyor.

"Sadece iyice ısındığından emin olmamız gerekecek." Griffin'in parmakları uzun donumun düğmelerini açmaya başladı. Altındaki deriyi sıyırmamaya dikkat ederken her düğmeyi yavaşça açıyor. Her yerime dokunmayı reddetmesi son derece sinir bozucu. "Hazır mısınız?"

Başımı sallıyorum ve son düğmeyi kapatıp geri çekilirken parmakları karnımın alt kısmına doğru ilerliyor. Griffin beni tepeden tırnağa süzdükten sonra panosunu ve kumandasını alıyor.

"Büyük final ne?"

"Üçüncü aşama bir sürpriz. Eğer iyi olursan bir ödül alacaksın."

"Peki ya kötüysen?"

"Deneyime baştan başlamamız gerekecek."

Hayatım buna bağılıymış gibi soyunuyorum. Meme uçlarım atölyenin sert havasında sertleşiyor.

Griffin geriye doğru tökezler, eşyalar neredeyse elinden düşmek üzeredir ama onları yakalar ve kendini toparlar.

"Bundan ne kazanacaksın?" Onun deneği olmak için neredeyse yalvarmışken ne beklediğimden pek emin olmadan soruyorum.

"Sana dokunmadan bile o güzel yüzünün zevk dalgaları içinde patlayışını izleyebiliyorum."

Oh. Vay canına. Vay canına. Bu oldu. Sonunda söyleyecek bir şeyim kalmadı.

Uyluklarımdan aşağı damlayan kaygan ıslaklığın en ani harekette patlayacakmış gibi hissettirdiğinin farkında bile değil.

"Tırman." Griffin'in gözleri kızığın arkasına tırmanırken beni dengelemek için kaslı kollarından birini uzatmadan önce bir kez daha sıcak tenimde geziniyor.

"Seni koltuğa bağlayacağım, bu senin için sorun olur mu?"

"Evet." Başımı salladım. Önce kığım kadifeyle temas ediyor. "Oh." Kumaşın sıcaklığı tenimin her santimini sararken nefes alıyorum, sanki bir ısıtma yastığının üzerinde oturuyor gibiyim.

"Oh, ne?" Griffin, parmakları kalçalarımın etrafındaki deri kayışları sıkarken söylüyor. "Kelimelerini kullanmayı unutma, Cyn. Eğer çok fazlaysa, o zaman

güvenli sözün. Aksi takdirde, dürüst geri bildiriminize ihtiyacım var."

Kızağın kadifemsi yastıkları çıplak bedenimi sarıyor. "Gerçekten çok sıcak ve gürültüsü sanki suyun üzerinde yüzüyormuşum gibi hissettiriyor. Daha önce çamaşır makinesinin üzerinde seks yapmışım ve bu da öyle hissettiriyor."

"Akıllı kız."

Yeni bağlarımın içinde rahat ederken övgü yanaklarımın kalkmasına neden oluyor. Griffin bileklerimi kalçalarımın bağlıyor ve panosuna geri dönüyor.

"Yavaştan başlayacağız." Uzaktan kumandaya uzanıyor ve bir düğmeyi açıyor. Kızak hemen gürleyen bir çığ gibi titreşmeye başlıyor ve amımın ıslaklığı kumaşın üzerine kaygan bir şekilde damlıyor. "Sadece hızlanmaya hazır olduğunuzda bana söyleyin. Bu makine benim için olduğu kadar sizin de zevk almanız için yapıldı."

"Bunu sevdim," diye nefes alıyorum, son bir saattir gerginlikten kurtulmak için yanıp tutuştuğum için hafif gurultu giderek artmaya başlıyor ama Griffin beni izleyip kalemiyle notlar alırken soğukkanlılığımı korumaya çalışıyorum. "Ama sanırım hız daha yüksek olursa daha çok keyif alırım."

Griffin başını sallıyor ve kumandasındaki bir düğmeye basıyor. Altımdaki koltuk yeniden canlanıyor ve sallanma içime hızlı bir zonklama gönderiyor. "Bu daha mı iyi?"

"Evet," diyorum, bacaklarımın altındaki alaycı hareketler karşısında gözlerim doluyor.

Baş döndürücü adam kısa bir süreliğine not defterine dönüyor ve ardından damlayan amımın sesi atölyeyi doldurmaya başlıyor. Pekâlâ, bu son derece utanç verici. "Özür dilerim." Seslere gülmeye ve kalçalarımı sıkmaya çalışıyorum ama minderli koltuğun sallanması beni sadece kenara çekiyor.

"Eminim şu anda sıırıslıklamsındır," diyor ama not almaktan başını kaldırmıyor.

"Öyleyim." İtirafın ihtiyacımın bir kısmını gidermesini umarak kıkırdıyorum ama orgazmımın ilk dalgası omurgamın dibinde toplanmaya başlıyor. Çıplak bedenime bakıyorum; kızarıklık göğüslerime ve göbeğime yayılıyor. "Parmaklarının bana dokunduğunu hissetmeyi gerçekten çok isterim."

Griffin yanıt vermek yerine uzaktan kumandayı tekrar tıklatıyor ve kızağın düzensiz sallanışı artarak neredeyse dayanılmaz hale geliyor. Göğsüm hareketle birlikte zıplıyor ve alnımı kaplayan ter yüzümden aşağı damlamaya başlıyor. "En son ne zaman biri senin amına gerçekten taptı, Cyn?"

Kaba sözler içime bir arzu dalgası yayıyor ve gözlerimdeki görüş kenarlardan kararmaya başlıyor.

"Bir cevap bekliyorum."

"Oyuncakların dışında." Nefesim kesildi, zirveden düşmeme ramak kalmıştı. "Hatırlayamıyorum. Hatırlayamıyorum."

Griffin kıkırdıyor.

"Beni boşaltacaksın Griffin," diye itiraf ediyorum. Başım geriye düşerken bacaklarım bağların altında huzursuzca hareket etmeye başlıyor, bulanık görüşüm üzerimdeki taş tavana yerleşiyor.

"Çok muhtaç." Griffin yine bir kahkaha atıyor, kumandayı kapıyor ve kızağa doğru ilerliyor. "Gelmek ister misin?"

"Lütfen," diye haykırıyorum, kan dolaşımdaki elektrik kızağın her sallanışında ve Griffin'in ağzından çıkan iğrenç sözlerle alevleniyor. Koltuğumda kayıyorum ve içimden akan cinsel çaresizlik neredeyse aşağılayıcı ama orgazmın peşinde o kadar kaybolmuşum ki düzensiz sarsıntılarımı umursamıyorum. "Lütfen, lütfen, gelmeme izin ver."

"Benim için çok güzel bir sürtüksün, değil mi?" Ağzının kenarları yukarı kalkıyor ve ben tam uçuşuma doğru patlamaya hazırlanırken kızak sallanmayı kesiyor. Yankılanan inlemelerim Griffin'le gözlerimi kilitlediğimde ağır nefes alış verişlere dönüşüyor. Bakışlarımın şu anda ona hançerler, buz sarkıtları, dümdüz kılıçlar fırlattığından eminim.

"Agh!" Canavarca bir uluma çıkardım.

"İkinci aşamaya hazır mısınız?" diyor açıkça, sanki merhametine neredeyse patlamamışım gibi.

"Neden durdun?" Sızlanıyorum. Griffin'in parmakları kalçalarımın etrafındaki tokaları çözüyor. Başparmağının nazik sıyrıkları acıyan derimde bir aşağı bir yukarı geziniyor. Dizlerim anında ayrılıyor ve bileklerim hâlâ yanlarımda sabitlenmiş olsa da, onun dokunuşunu hissetme dürtüsü beni tamamen ele geçiriyor. Kalçalarımı öne doğru iterek kendimi onun parmaklarına sürtmeye çalışıyorum. Griffin bana bakıyor, yüzü hala ifadesiz, vücudumdaki her hücre kükreyen bir alevle patlıyor.

"Sınırlarını test ediyorum, Cyn. Şimdiden unuttun mu?" Derin sesi beni ona yaklaştırıyor ve nemli yüzüm onunkinden sadece bir santim uzakta duruyor. Griffin baştan çıkarıcı bir şekilde ulaşamayacağım bir yerde duruyor ve ben ona dişlerimi sıkıyorum. "Şimdi, dürüst geribildirimine ihtiyacım var, tatlım."

"*Dürüst* geri bildirimimi mi istiyorsun?" Neredeyse bağıracaktım, doruk noktamın tatmin edici olmayan bir şekilde kesintiye uğraması içimde bir hayal kırıklığı tsunamisi yarattı. Griffin yüzümün buruşmasını izliyor.

"Evet, anlaşmamız böyleydi." Üzerimde geziniyor, parmakları hâlâ iç bacaklarımdaki acıyan deriyi okşuyor. Bileklerimi çözmeyi planlamıyor mu yoksa ona yalvarmam mı gerekiyor? Yalvarmakla onu boğmak istemek arasında sağduyumu kaybediyorum.

"Birinci aşama eğlenceliydi." Soğukkanlılığımı biraz toparlamaya çalışıyorum ve ona tekrar bakmadan önce yalanın dilimde marine olmasına izin veriyorum. "Ama daha iyi olabilirdi."

"Nasıl yani?" Griffin'in ağzının kenarları bariz bir meydan okumayla kıvrılıyor.

Buna karşılık, kalçalarımı tekrar ileri itiyorum ve ıslak amımı parmak eklemlerine sürüyorum. Zonklayan klitorisime dokunuşunun hissi dünyayı sarsıyor. Sıcak, davetkâr ama bir o kadar da kısa. Griffin nefesini içine çekiyor ve elini benden çekerek zaten sıırılsıklam olmuş parmaklarını yüzüme doğru kaldırıyor.

"Nasıl konuşulacağını unuttun mu?" Sesi bütün gün duyduğumdan daha karanlık, daha ağır bir şeyle doluydu.

Cevap vermeye fırsat bulamadan Griffin dokunmadığım elini kullanarak çenemi sıkıca kavırıyor ve yüzümü kendisine doğru çekmeye zorluyor. Parmaklarının sahiplenici saldırganlığı karşısında inliyorum, hatta gözlerim onun kavrayışının baskısından neredeyse yaşıyor.

"Hayır," diye mırıldanıyorum dişlerimin sıkıca kenetlenmesi arasında. "İçimde olsaydın daha iyi olurdu."

"Bunun gibi mi?" Griffin diyor ve ıslaklığımın kayganlaşmış parmaklarını dudaklarıma götürüyor. Bu iğrenç hareket karşısında ağzım bir anda açık kalıyor ve Griffin çenemi sonuna kadar açmaya zorlayarak tadımı kendi dilime doğru kaydırıyor. Bu hareket şok edici ve çok seksi. Daha önce hiç kendimin tadına bakmamıştım ve kendi tatlılığım dilimi gıdıklıyor. Çekirdeğim tepki olarak zonkluyor ve yalvaran ıslaklık geri dönüyor. "Beni böyle içinde istiyor musun, benim güzel fahişem?"

"Mhm," diye inliyorum, sesim Griffin'in dilimin üzerindeki parmakları ve boğuk nefesim arasında sıkışıyor.

"Aferin kızıma." Parmaklarını dudaklarımdan çekerek gülümsüyor. Anında boşluğu özleyorum. Griffin bileklerimdeki kayışları çözüyor ve sıcak ellerini belime yerleştiriyor. Yüzüm ona doğru eğiliyor, dudaklarımı dudaklarına dolamak için can atıyorum ama o bu jسته karşılık vermiyor. Bunun yerine o iç ısıtan gülümsemesini takınıyor ve dudaklarını terli alnımla birleştiriyor. "Zevkiniz mükemmel."

"Daha iyi bir tat almanı istiyorum," diyorum, çekingenliğim atölyede ya da karlı ormanda bir yerlerde tamamen terk edilmiş, artık gerçekten söyleyemiyorum. Kalçalarımı tekrar ileri atıyorum ama Griffin beni koltuğumda sabit tutuyor. "Yakında, tatlım." Parmaklarının tutuşunu sıkılaştırıyor ve beni kaldırıyor

hafifçe. "İkinci aşama için hazır mısınız?"

Başımı sallıyorum ve Griffin'in kızığın bir sonraki kısmına yerleşmeme yardım etmesine izin veriyorum. Sanki bir motosikletin üzerinde oturuyormuşum gibi bacaklarımı deri mekanizmanın üzerine sarkıtıyorum. Amım koltuktaki silikon bir çıkıntıya sürtünüyor.

"Bu da ne?" Diyorum ve kalçalarım içgüdüsel olarak sıcak dokuya sürtünüyor.

"Bu ayarlanabilir dildonun başı." Griffin etrafımda dolaşıyor ve yeşil ve beyaz kadife ipleri kullanarak bileklerimi kızığın ön kısmına sabitlemeye devam ediyor.

"Bu kadar mı?" Gülüyorum. "Sanırım daha fazlasını bekliyordum."

Griffin'in mavi gözleri karanlık bir kötülükle ıslanıyor. Bileğimdeki son düğümü tamamlıyor ve beni yipletecek kadar sıkı çekiyor. "Az önceki konuşmanın hakkını vermeye çalıştığında ne kadar güleceğini göreceğiz."

"Ne konuşması?" Naz yapıyorum ve elinde kumanda ve pano olduğu halde gözlem alanına dönmesini izliyorum.

"Almaya o kadar hevesliydin ki, Cyn." Griffin gülümsememe karşılık veriyor ve deneyine devam ediyor. "Şimdi, girişini tam silikonun üzerine yerleştirmeni istiyorum. Bu parça içinde büyüyecek ve her seferinde bir inç daha almaya hazır olduğunda bana söylemen gerekecek. Bunu yapabilir misin?"

"Evet." Bilinmeyenine içine girme beklentisiyle karnımda kelebekler uçuşuyor.

"Hadi başlayalım." Griffin uzaktan kumandasındaki bir düğmeye tıklıyor ve eyer hafifçe ileri geri sallanmaya başlıyor. Şişmiş klitorisim pürüzsüz deriye sürtünüyor ve kendimi sabitlemek için kızığın ön tarafına tutunuyorum. Giriş yerimdeki silikon parça yavaşça titreşmeye başlıyor ve serbest bırakılmamış arzu selinin yeniden birikmeye başladığını hissediyorum.

"Unutma, Cyn. Bunların hepsi senin için," diyor. "Yani, içinde bir şey hissetmeye hazır olduğunda bana söylemen gerekecek."

Orgazmımın akımı hızla omurgamdaki her bir omurumu yeniden harekete geçiriyor ve ileri geri sallanırken kalçalarım koltuğa sıkıca yapışmaya başlıyor. Yine açgözlülükle beklenen düşüşümü kovalıyorum. "Ben hazırım."

Griffin kalemiyle panoya hızlıca bir not düştükten sonra uzaktan kumandadaki bir düğmeye tıklıyor. Sıcak, kalın bir nesne girişimi dürtmeye başladığında duvarlarım sıkıştı. "Oh, vay canına."

"Ortalamayla başlayacağız, tamam mı?" Griffin diyor ki. "O güzel amcığı doldurmak için beş inç yeterli olmalı."

"Sadece beş mi?" Suratımı asıyorum ama amımın içinde ve dışında titreşen ani dolgunluk, merkezimdaki o tatlı, şişmiş noktayla çoktan alay ediyor. Ağrıyan klitorisim koltuğumun derisine sürtünüyor ve kendi anlayışım için çok hızlı hissettiren bir anda nefesim ciğerlerimde bir yerde kendini kaybediyor.

"Konuş, Cyn," diye emrediyor. "Ne hissediyorsun?"

"Boşalacağım," diye bağıyorum neredeyse.

Makine sallanmayı bıraktı ve amımı siken dildo hareketsiz kaldı. "Ne oluyor lan?!" Ona bağıyorum. Gözlerim çılgınca şişiyor. Göğsüm hayal kırıklığı beni bir hüsrana uçurumuna sürüklerken daralıyor. "Henüz gelemezsin."

Öyle vahşi bir inilti çıkarıyorum ki Comet'i uyandırdığımdan korkuyorum, ama panik içindeki bakışlarım nazik, benekli Dachshund'a indiğinde o uyumaya devam ediyor. "Peki neden olmasın?" Isırarak söylüyorum.

"Çünkü beklemeni istiyorum."

"Ben istemiyorum," diye çıkışıyorum. Vücudum da aynı şeyi yapıyor ve sert dildonun üzerinde zıplamaya başlıyorum.

"Cyn." Griffin'in sesi alçak ve uyarıcı.

"Boşalmak istiyorum," diyorum, kalçalarım eyerin üzerinde dönmeye devam ediyor, amımın doygun hissi deriye doğru kayıyor.

"Cyn," diye tekrar uyarıyor Griffin ama ne dediğini umursamayacak kadar kendi zevkime dalmış durumdayım. Kalp atışlarım sallanma hareketlerime eşlik ediyor. Bunaltıcı hava, bağlı bileklerim, içimdeki doluluk hissi bunaltıcı olmaya başlıyor.

"Boşalacağım," diye nefes alıyorum. "Ben, ben geleceğim."

Uzaktan kumandanın hafif klik sesi tekrar duyuluyor ve sele hemen titreyen hareketlerine geri dönüyor. Minnettarlıkla Griffin'e bakıyorum ama orada bulmak istediğim arzunun yerini korkutucu derecede korkutucu bir bakış alıyor.

"Gelmek ister misin?" diyor, o karanlık bakışları sarhoş bakışlarımdan bir saniye bile ayrılmıyor. Lanet olası bir dağın tepesindeyim, atlamaya hazırım. "Cevap ver, sürtük."

"Evet," diye inliyorum. İçimdeki itici oyuncak daha yoğun, daha sert hissettiriyor, çünkü çekirdeğime her vuruş kendi kapasitemin kapsamını genişletiyor.

"Çok büyük."

Griffin şehvetten şoka kadar değişen anlık görüntülerde yüzümün buruşmasını izlemeye devam ediyor.

"Bu sadece yedi inç," diyor tekrar tıklayarak. "Ve sen beni alabileceğini mi düşündün?"

Yapabileceğimi biliyorum. Ama tutarlı bir tepki vermek yerine, orgazmım içimde yılan gibi kıvrılıyor. İçimde genişleyen zevk, çökmüş bir baraj gibi hissettiriyor. Vücudumda çınlayan elektriğin hangi noktada bitiş çizgisini bulduğunu kestiremiyorum. Yüksek sesli inlemelerim çoktan çığlıklara dönüştü ama cihaz durmuyor. Aksine, oyuncak hala büyüyor gibi hissediyorum.

"Griffin," diye inliyorum nefes nefese bir uyarıyla, orgazmımın çöküşü ile içimin zonklaması arasında bir yerde kayboluyorum. Sanırım başka bir orgazmın eşiğindeyim ama nerede başladığını ve fiziksel olarak tekrar gelip gelemeyeceğimi bir araya getirmekte zorlanıyorum.

"Sekiz," diyor. Paniklemeye başlıyorum çünkü doluluk dayanılmaz bir hal alıyor. "Yapamam." Ağrıyan klitorisim devam ederken başım öne doğru çöküyor

deriye sürtünüyor ve oyuncak bir an bile itmeye ara vermeyi reddediyor.

Bitkin nefes alışlarım çığ boğazımı tırmalıyor. Bir başka fırtınalı dalga duvarlarımın kenarlarında geziniyor. Bundan sonra tekrar boşalmamın imkânı yok ama bedenim kendi düşüncelerimdeki meydan okumayı görüyor. Uyluklarımın derisi bir önceki bağlamadan ve şimdi de etimin sıcak metale sürtünmesinden dolayı daha da hassaslaşıyor. O kadar doluyum ki oyuncağın öfkeli darbelerinin iç organlarıma çarptığını hissedebiliyorum. Bu şey şu anda tam anlamıyla bağırsaklarımı beceriyor, Griffin'in bundan daha büyük olmasına imkan yok.

"I-" Ama kelimeler asla gelmez, onun yerine ben gelirim. Bir düğmeye daha basılıyor ve oyuncak içimdeki kapasiteye ulaşıyor. Üst tarafım tamamen öne doğru çökerken, bileklerim iplerle asılı kalırken kendi derimin içinde sıvı hale geliyorum. Orgazm üstüne orgazm, yakıcı ama mutluluk verici orgazm içimden akıyor. Bilincimi kaybetmekle nefes alamamak arasında gidip geliyor muyum bilmiyorum ama sonunda makine sallanmayı kesiyor ve içimdeki doluluk kayboluyor.

"Aferin kızıma." Griffin'in sesini üstümden duyuyorum ve yüzümü ona doğru kaldıracak gücü buluyorum, omuzlarım hala yatakta öne doğru çökmüş durumda. Acıyan amım da kalbim gibi ısınıyor.

Ben iyi bir kızım.

OceanofPDF.com

Ckapt'ca W

E "ifi"

“D "Sence bu kızağı odama t a ş ı s a m kimse fark eder mi?" Cynthia yüksek sesle ballı kahkahasını atmaktan çekinmiyor ve ben isteksizce sese ısındı.

Sleighdickanator onu neredeyse paramparça ettikten sonra enerjisini nasıl toparlayabildiği beni şaşırtıyor.

Hepsini aldı.

Tam 9 inç.

Yaptığım oyuncak onun paramparça olmasına neden oldu. Zanaatımın boyutunu her zaman biliyordum ama bu kadar istekli, güzel ve muhtaç bir katılımcı üzerinde oynamasını izlemek beni daha fazlasını arzulamaya itti.

Oyuncakları test etmek için daha doğru bir yöntem olabilir mi?

Yine de Kinky Klaus ürün ekibinin tipik olarak aldığı geri bildirim kliplerinden hiçbiri bana Cyn'in az önce hissettirdiğini hissettirmedi. Hiçbir şekilde kontrolü yoktu; benim muhteşem küçük veledim sarhoş ediciydi.

Neyse ki bugün siyah kot giymişim. Boxer şortumun içindeki döllere utanç vericiydi. Cyn'in onu gördüğümde ergenlik çağındaki bir genç gibi nasıl kırıldığımı fark etmemiş olmasına imkân yok.

Kariyerim boyunca hiçbir zaman birinin icatlarımdan birini test ettiğini görmedim.

Odak gruplarımızdan ve zaman zaman bazı çok hevesli hayranlarımızdan bin saatten fazla video görüntüsü izledim. Kasetleri açıp notlarımı alıyorum. Sadece araştırma amaçlı. Bir sonraki versiyonu nasıl daha iyi hale getireceğime çok fazla yatırım yapıyorum.

Tanrı aşkına, not almam gerekiyordu. Ancak, panomda karalanmış tek kelime Cyn. Tekrar ve tekrar. Onun şarkısı

İnlemeleri ve gözlerindeki şehvet ateşi çok baştan çıkarıcı, çok mükemmeldi. O tatlı vücudundan orgazm üstüne orgazm akarken beni boylu boyunca almasını izlediğimde, kendimi tutamadım.

"Makineyi fark etmeseler bile, odanızdan gelen sesleri kesinlikle fark edeceklerdir." Atölyemin dolaplarından birinde yepyeni, lavanta kokulu pelüş bornozlar var. Bir tanesini çıkarıp ön koluma geçiriyorum. Tatil sezonu için test ettiğimiz yeni bir bakım ürünü.

"Sen üçüncü aşama mısın?" O sıvı gözlerini bana kırıştırtıyor, makyajının küçük kalıntıları - onu bulduğumda etkili bir şekilde temizleyemediğim - gözlerinin kenarlarını çiziyor. Cynthia'nın teni pembe ve solgun, terinin tatlı tadının parlaklığıyla parlıyor. Dizginlerin iplerini bileklerinden çözüyorum ve etlerimizin birbirine kaynaşmış hissine kapılıyorum, olması gerekenden daha fazla oyalanıyorum. Başparmağımla bileğindeki koyu yeşil ve mavi damarların izini sürüyorum. Her bir çizgi bana buradan çok da uzak olmayan bir dereyi hatırlatıyor, sanki bana doğru yol alması gerektiğine dair lanet bir işaret gibi.

Ama bu hala dağın benim tarafım. *Benim tarafım.*

"Şimdiden daha fazlasını mı istiyorsun?"

"Senin için mi? Evet." Gülümsüyor ve uzun kollarını omuzlarıma uzatarak kendini eyerin üzerinde dengeliyor. Fildişi cübbesi nemli bedenini sararak ince köprücük kemiklerini ortaya çıkarıyor.

Uykuda tuttuğum arzu hisleri lav gibi içimden taşıyor.

Alnına nazık bir öpücük konduruyorum. Geyik gözleri benimkilerle buluşuyor ve o muhteşem sırtış geri dönüyor. Uzuvarım bir sakinlik hissiyle doluyor.

Her bencil ve aç parçam onu yatağıma geri götürmek ve ağır yorganların arasında onunla kaybolmak istiyor ama aklımın arkasında bir çekingenlik dalgası var.

Ya biriyle nasıl birlikte olunacağını unuttuysam?

Özellikle de kollarıma sarılmış parlayan kadın kadar tutkulu ve muhtaç biri.

Buluşlarım beni ya da müşterilerimi asla hayal kırıklığına uğratmaz. Her biri, işimi başarılı kılan bir garantiyle birlikte geliyor.

Ama ben, *oyuncaklarımdan biri değil*, ona bunu verebilecek miyim? Çok uzun zaman oldu.

"Belki başka zaman, dinlenmen gerek." Eyerden indiğinde aşağı bakıyorum ve tüm çekincelerim yok oluyor. Loş ışık altında parlıyor

Işık, onun ıslaklığıyla kaplı. Kan tekrar sikime doğru akıyor ve pişmanlık dilimi kaplıyor.

Dikkatimi dağıtmam lazım.

"Gel otur, sana üçüncü aşamayı göstereyim."

"Daha önce hiç böyle bir şey yaşamamıştım." İç geçiriyor ve beni iş istasyonlarından birine doğru takip ediyor.

"Biraz abartmış olabilirim." Omuz silkiyorum, çalışma masamı onun için boşaltıyorum ve onu masaya oturtuyorum. "Kontrolümü kaybettiğim için özür dilerim."

"Hayır, bayıldım Griffin. Ayrıca, dokuz santimin tamamının beni doldurmasını isteyen bendim. Bu şey bir uyarıyla birlikte mi geliyor?" Cyn gülüyor ve kaşlarını çatarak bana bakıyor. "Hiç arka arkaya bu kadar çok boşalmamıştım. Bu *lanet* bir deneyimdi. Asla unutamayacağım bir deneyim. İstesem bile yapamazdım. Bu neredeyse orgazmıla ölmek gibiydi. Gerçekten beni en çok şok eden şey, maksimum ayarda her itişin beni daha da derine indirmesiydi. Bu doğru kelime mi? Sürekli devam etti."

Konuşmaya devam ederse ereksiyondan ölmeme neden olacak.

"Ama bil diye söylüyorum, haklıydım," diyerek masaya oturuyor ve ben şaşkınlıkla ona bakıyorum.

"Ne hakkında?"

"Eğer izin verirsiniz, hepinizi alabilirim."

Onu görmezden gelmeye çalışarak alabildiğim en büyük nefesi içime çektim. On beş yıldır irade gücüm var. *Bir gün daha ne fark eder?*

Kızıağın altındaki gizli bölmeyi açarken Cynthia'nın gözlerinin sırtıma dikildiğini hissedebiliyorum. İçinde seramik bir tabağın üzerinde dört adet ısıtılmış çikolatalı kurabiye ve bir bardak süt var. Çikolata ve şekerin tatlı aroması tüm atölyeyi dolduruyor.

Bu gerçekten yolculuğun deneysel bir kısmıydı ama dokuz inçlik bir dildoyu kaldırabilen herkesin bir atıştırma hakkı hak ettiğini düşündüm.

"Yok artık! Kızaktan kurabiye çıkarmış olamazsın!" O kadar büyük bir heyecanla ciyaklıyor ki kalbimin buzları gümbürdüyor. Tabağı masada onun yanına koyup kurabiyelerden birini ona uzattığımda tabak şingirdiyor.

"Bunlar gerçek olamaz, cidden mi?" Kurabiyeyi elimden kapıyor ve kocaman bir ısırık alıyor. Yeşil bir saç teli yüzüne düşüyor ve ben uzanıp kulağının arkasına sıkıştırıyorum.

"Nasıl hala sıcaklar?" Gerginliği o bozar.

"Kızağın titreşiminden kaynaklanan sürtünme onları sıcak tutar. Bu sadece aptalca bir fikir."

O dayanılmaz merak gözlerine geri dönüyor. "Kurabiye ile sonuçlanan her şeyin aptalca bir fikir olduğuna inanmayı reddediyorum."

"Bu hafta sana istediğin türde kurabiye pişirebilirim," diyorum sesimdeki ani heyecandan nefret ederek. "Yani kurabiyeler dondurucumda yer kaplıyor."

Cynthia tökezleyen sözlerimi duymazdan geliyor. "Kinky Klaus yeni bir kurabiye serisi mi çıkarıyor?"

"Belki." Koruyucu bir bekçi köpeği gibi onun yanında durmaya devam ederken dudaklarım bilinçsizce yüzünde oluşan gülümsemeyi taklit ediyor.

"Demek gülümsüyor." Gülüyor ve ikinci bir kurabiye alıyor.

Kalp atışlarımın ritmini artırsa da bu yorumu geçiştiriyorum. "Dürüst ol, Sleighdickanator'ı nasıl değerlendirirsin?"

"Hmm," diye yüksek sesle düşünüyor, "tam dokuz puan verirdim. Belki sekiz buçuk. Beni yanlış anlamayın. Ben bayıldım. Yani, özellikle de benim üzerimde kullanma şeklini, ama bu bir tür sürekli ilişki oyuncağı gibi görünüyor. Kendimi tam olarak bağlayamıyorum ve *Game of Thrones*'un son sezonu yayınlandığından beri bekâırım."

Benden başka birinin makineyi kullanması fikri midemi bulandırıyor.

On

u. "Mantıklı." İskeleye puan olarak izin veriyorum.

"Benim için başka neler sakladığını görmek için sabırsızlanıyorum. Peki, mağazada

dükkânınız." Kıkırdıyor.

Bornozun düğümü çözülür ve boynunun göbeğine kadar inen eğimi ortaya çıkar. Düzeltmek yerine üçüncü kurabiyeden son ısırığı alıyor.

"Biliyor musun, merak ediyordum da..." diye başlıyor ve omurgam beklentiyle sertleşiyor. Güzel yüzünde bir gülümseme beliriyor ve gözlerindeki şehvetle nabzım hızlanıyor. "Hiç bağlandın mı?"

Beklediğim bu değildi. "Hayır. Henüz değil."

"Denemek ister misin?" Göğüslerinin kremisi teni ortaya çıktıkça bornozunun kumaşı daha da aşağı inmeye devam ediyor.

"Doğru kişiyle, bence öyle." "Doğru

kişi ben miyim?"

"Kesinlikle," diyorum nefesimin altında. "Ne?"

diye soruyor.

"Nedenini açıklayamam ama evet."

Gözlerinde kaynayan arzu bana geri yansıyor. Kafamda onunla başa çıkamayacağıma dair alarm zilleri çalıyor, ama onları görmezden gelip ona yaklaşıyorum.

Kendime engel olamıyorum. Bornozu tekrar omuzlarına geçirirken parmak uçlarım tenini sıyrıyor.

Cynthia gülümsüyor. "Burada hiç yalnızlık çekmiyor musun?" İçimde bir utanç duygusu kabarıyor.

Benimkine sıcak bir el uzattı. "Özür dilerim, seni rahatsız etmek istememiştim ama bu konuda konuşmak istersen gerçekten iyi bir dinleyiciyimdir. Eminim bu güzel evde ve inanılmaz icatlarınızla hayatınızı yaşamaktan çok mutlusunuzdur. Sadece merak ettim."

Ona açılmamı engelleyecek bir tür dikkat dağıtıcıya ihtiyacım var. Ama tek umudum, yatağında huzur içinde uyumaya devam eden Comet.

"İnsanlar..." diye başlıyorum ama duygularımı ifade edecek doğru cümleyi bulmakta zorlanıyorum. "Çoğu kişi ne yaptığımı anlamıyor."

"Oyuncaklar mı? Bir insan bunu nasıl anlayamaz?" Gözleri atölyenin etrafında dalgalanıyor.

"Yıllar önce bir kasabada yaşıyordum ve icat yapmaya başlamadan önce hayat çok farklıydı. İlk yaptığım oyuncak, The Stocking Stuff-her, kompakt bir vibratördü. Arkadaşlarıma ürünün tükendiğini ve tam zamanlı olarak bu işe devam edeceğimi söylediğimde bana güldüler, kasabada kirli dedikodular yaydılar. Gençtim ve utanıyordum."

"Utanmak mı? Nasıl utanabilirsin ki? O kadar çok insana yardım ediyorsun ki."

"Elbette." Aşağı bakıyorum. İşimi seviyorum ama seks endüstrisinde çalışmanın getirdiği yargı, karşılaştığım ilişkilerin kalitesine olan inancımı kaybetmeme neden oldu.

"Bu beni çok kızdırıyor. Siz hayatları değiştiriyorsunuz. Oyuncaklarınız yatakta nasıl daha fazla zevk talep edeceğimi öğrenmeme yardımcı oldu. En iyi arkadaşım Deedee, Clit Drummer'ı denedi ve sonunda ilk orgazmını yaşadı." Sanki bir tür süper kahramanmışım gibi bana göz kırptıyor. "Yaptığın şey inanılmaz."

"Evet. Sanırım öyle."

"Hayır. Sen muhteşemsin."

Keskin bir nefes alıyorum. "Teşekkürler."

"Ama o arkadaşlığı özlemiyor musun? Arkadaşlığı?" "Benim Comet'im var."

"Peki ya özel biri? Bir kız arkadaş? Erkek arkadaş? Kar fırtınaları sırasında yatağınızı ısıtacak biri?"

İç çekiyorum. "Çok uzun zamandır değil."

"Yeni biriyle tekrar denemeyi düşünür müsün?" "Sana kadar değil."

Bütün gün kaynayan bir güveçten tüm evinize yayılan keskin biberiye ve sarımsak kokusu gibisi yoktur.

Üst kattaki duşun sesini duymak çok garip. Daha önce hiç misafirim olmamıştı. Umarım Cyn onun için bıraktığım yeni havlu takımını ve pazen pijamaları beğenir.

Bir kâseye kocaman bir kaşık yahni koyuyorum ve fırından kızarmış ekşi maya dilimlerini alıyorum. Bir kadeh kırmızı şarap doldurup şişeden bir yudum alıyorum.

"Bana öyle bakma," diyorum Comet'e. "Onun senin bakman gereken evcil hayvanın olması gerekiyordu." Comet minik başını mutfağın yanındaki merdivenlerden birine yaslıyor. Başka tarafa bakıyor ve bana yüksek sesle homurdanarak karşılık veriyor.

"Aş artık bunu, Comet. Onu biraz rahat bırakmalıyız!" Şak diye söyledim. Bir sızlanma daha.

Onun 10 kiloluk bedenini banyo halısından kaldırmak zorunda kaldım. Köpeklerin sadakatli olması gerektiğini sanırdım. Ama sanırım Comet'in sadakati hızla azalıyor. Kendimle Cyn arasında bir seçim yapmak zorunda kalsaydım benimki de öyle olurdu. Tencereden birkaç parça et alıp Comet'in kâsesine koyuyorum. "Aşkını satın almaya karşı değilim, Comet. Gerçekten de hanımefendinin senin en sevdiğin yahniyi yapacağını mı düşünüyorsun? *Hayır*, doğru. Gel bakalım buraya."

Comet isteksizce dinlendiği yerden ayrılıyor ve yemeğine doğru ilerliyor. Kasesini koklarken kuyruğu heyecanını ele veriyor. Yemeğine dalmadan önce köpeğim elimi yalıyor ve ben de bu dokunuşa gülümsüyorum.

"Hemen döneceğim." Kasesinde iki büyük parça eksikti bile ve Comet aç gözlerle çiğnemeye devam etmeden önce köpek yavrusu gözlerini parlattı. Cyn için hazırladığım küçük tepsiyi alıp merdivenlerden yatak odasına çıkıyorum.

Banyo kapısının altından buhar çıkıyor, çam sabununun kokusu odaya yayılıyor. Yan masaya onun için yemek koyuyorum, kükreyen alevlere birkaç odun daha ekliyorum ve yatağı yeniden yapıyorum.

Dışarıdaki gecenin derin karanlığı odayı örtüyor. Genellikle burada yalnızken yıldızların uçsuz bucaksız gökyüzünü aydınlatmasını izlerim, ama bu gece, kar fırtınasının yoğunluğunda, yatak odasının pencereleri boş bir boşluğa bakıyor.

"Selam." Cyn banyodan çıkıyor ve bana neredeyse utangaç bir el sallıyor.

Az önceki cesur özgüveni yerini mahcup bir sırtışa bırakıyor.

Sevimli onu tanımlamanın tek yolu.

Yeşil saçlarının etrafına bir havlu sarılmış ve benim büyük kırmızı flanel gömleğim onun küçük bedenini yutuyor. Bacaklarında boxer'ımın sadece bir parçası görünüyor.

Dışarıda bıraktığım eşofmanlar muhtemelen hâlâ banyoda katlanmış bir şekilde duruyordur.

O bir hayal. O gömleği, çarşaf larımı ya da herhangi bir eşyayı yıkamadan ne kadar dayanabilirim? Onu mümkün olduğunca etrafımda istiyorum ve onunla geçirdiğim son birkaç saatin sadece bir rüya olmadığını hatırlatacak bir şeye ihtiyacım olacak.

Parmaklarımı arkamda kilitliyorum ve omurgamı dikleştiriyorum. "Yatağın üzerine senin için biraz yemek bıraktım. Sadece güveç, özel bir şey değil."

"Çok teşekkür ederim, inanılmaz kokuyor. Yaşadığımız onca eğlenceden sonra açlıktan ölüyorum!" Cyn yatağa doğru koşuyor, solgun bacaklarını birbirine geçiriyor ve ağzına bir kaşık yahni tıkıyor. "Bu inanılmaz bir şey. Sen gerçekten de bir tür orgazm sihirbazı, usta şef, muhteşem sakallı neandertalsin. Nasıl oldu da sizin ormanda neredeyse ölecek kadar şanslı oldum?" Sanki onun güvenliği ve refahı bir tür şakaymış gibi gülüyor.

Odadan çıkmak için ayaklarımı çeviriyorum. "Televizyonun kumandası komodinin üzerinde. Bir şeye ihtiyacın olursa bağırabilir ya da aşağıya gelebilirsin."

"Kalmayacak mısın?" Sesi arkamdan şarkı söylüyor. "Hayır, eminim biraz yalnız kalmak istersin."

Cynthia yahniden bir yudum daha alır. "Gerçekten bilmiyorum. Ayrıca aşağıda projektörü gördüm. Hadi takılalım. Seveceğini biliyorum, benim için de sakıncası yok. Filmlerin var mı? Bir film izleme partneri istediğini söylediğini neredeyse hatırlıyorum. May-"

"Ben öyle bir şey demedim," diyerek onun gergin gevezeliğini kesttim.

Gözlerini deviriyor ve boştaki eliyle şarap bardağını dudaklarına götürüyor. "Tamam, belki henüz söylemedin. Ama, ugh! Çok inatçısın. Sana bunu söyleyen oldu mu hiç? Hadi gel. Sana bir kâse getirelim ve şu geniş kanepeye uzanalım. Lütfen bana daha fazla şarabın olduğunu söyle." Sanki burada milyonuncu kez kalıyormuş gibi bir elinde güveç kasesi, diğer elinde şarapla merdivenlere doğru ilerliyor.

"Emin misin?"

Cyn beni görmezden geliyor. "Comet nerede? Comet!?"

Küçük tırmalama sesleri parke zeminde yankılanıyor ve küçük köpeğim ortaya çıkıyor, oturma odasına doğru ilerlerken Cyn'in ayaklarının etrafından dolanıyor.

Cyn'in kahkahası en sevdiğim şarkının tekrarı gibi; sonsuza kadar dinleyebilirim.

Merdivenlerin yanında durdum. İkili kanepeye yerleşiyor, battaniyeleri bir krep yığını gibi üst üste koyuyorlar. Comet yastıkların altından Cyn'e kumandayı getiriyor ve kızlarım yerleşip sanal film kataloğunda tıklamaya başlıyorlar.

Kızlarım mı?

Hayır. *Sadece* Comet benim kızım. Tekil. Tek.

Cyn döndüğünde beni hâlâ merdivenin yanında, güveç kasesi çoktan bitmiş halde buluyor. "Bunu izledin mi?" Projektörde garip yeşil bir kostüm giymiş yetişkin bir adamın görüntüsü beliriyor. "Gerçek bir elf olduğuna inanan bir adam hakkında. Gerçekten çok sevimli, her Noel'de izlerdim."

"Hayır." Doğrusu, buraya taşındığımdan beri Noel filmi izlemedim. Bu sezon neşeden çok kızgınlık getiriyor.

"En sevdiklerimden biridir. Sanırım benimle birlikte izlemek hoşuna gider. Sadece sen istersen, ama ben ve Comet gecenin geri kalanını karnımız ağrıyana kadar gülerek geçireceğiz."

Cevap beklemeden oynat tuşuna basıyor.

Hayır dememin imkanı yok. Yorganı kaldırarak beni içeri çekti. Kanepenin diğer ucuna oturdum.

En iyisi mesafemi korumak.

Bir şarap şişesi, yedi fıstık ezmeli kurabiye ve bir kase patlamış mısırdan sonra Comet yorganın altına uzanmış, Cyn'in yanına cırt cırtlı bir şekilde yapışmış, uyuklayan Cynthia'nın yanına sokulurken küçük gözleri bir rüyadan hızla kırpışıyor.

Önümdeki filme odaklanmak için elimden geleni yapıyorum. Bu film tatilleri sevmeyi öğrenen bir adam hakkında. Ne kadar saçma, ama gözlerim Cyn'in profilinin ana hatlarını bulmaya devam ediyor ve ilk kez yalnız olmadığımı seviniyorum.

OceanofPDF.com

Bölüm 7

CD "İkia

I Griffin yaptıklarının yanına kâr kalacağını sanıyorsa fena halde yanılıyor.

Griffin'in evindeki tüm malzemeleri toplamam birkaç dakikamı aldı. atölye. Neyse ki dün gördüğüm ve ilgimi çeken oyuncak ve aksesuarların yerlerini kolayca hatırlıyorum. Yeni gözlerle bakınca atölye daha da dolu görünüyor.

Buradaki her şeyi halletmek ne kadar sürer? Haftalar mı?

Aslında muhtemelen yıllarca, özellikle de sürekli yeni oyuncaklar icat ediyorsa. Onu kendi elementinde izlemek için neler vermezdim.

Onun *ilham perisi* ol.

Bu düşünce kalbimi hızla çarptırıyor ama hemen kendimi durduruyorum. Şu an sahip olduğumuz zaman yeterli, değil mi? Bir kar fırtınası halüsinasyonu gibi olacak ve ben onu sevgiyle hatırlayacağım.

Ayrıca, hayal kuracak zamanım yok yoksa sürprizimi mahvederim.

Griffin misafir ağırlama konusunda birden fikrini değiştirecek gibi görünmüyor. Ama bu hayat için neler vermezdim. Doğayla çevrili bir hayat ve size sınırsız orgazm yaşatabilecek bir adam kulağa cennetten bir parça gibi geliyor.

Belki ben kalabilirim ya da o benimle gelebilir.

Merdivenleri gizlice çıkmaya çalışırken ses düzenlerini öğreniyorum.

Comet hiçbir yerde bulunamıyor, muhtemelen büyük boy yatağında tek başına kucaklaşıyor. Ne muhteşem bir köpek.

Merdivenden dışarı baktığımda Griffin'in hala onu bıraktığım yerde uyukladığını görünce vücudum heyecanla karıncalanıyor.

Önce tüm malzemelerimi sessizce oturma odasının zeminine yerleştiriyorum ve soyunuyorum. Pürüzsüz, bordo bir çift çorap alıyorum. Dantelli kumaş durur

Uyluk ortası ve büyük, gür fiyonklarla süslenmiştir.

Sessizce, kıyafeti tamamlamak için uyumlu şeffaf bornozu omuzlarıma örtüyorum. Korkarım ki içim ne kadar da ısıt ısıt

-İpeksi malzemenin verdiği hisle Kinky Klaus iç çamaşırı seti Griffin'i uyandıracak.

Nabzım New York trafiğindeki bir kalabalığı taklit ediyor, damarlarım vücudumun her yarığında ıııklık atıyor ve korna çalıyor.

"Nereye gittin sen?" Griffin'in sersemlemiş sesi kulağıma kadar geliyor ve ben de ellerime yapışmış ışıklarla ona doğru yürüyorum.

"Umm." Bir bahane bulmaya çalışıyorum ama sadece ağzımdan dökülen kahkaha telaşını bastırmayı başarabiliyorum.

Mavi gözleri uykudan ağırlaşmış ve onları ovuşturarak uyandırdığında, yüzünü bir farkındalık dalgası kaplıyor. "Değıştin mi?"

Ellerimdeki ışıklarla onun üzerine tırmanıyorum ve gövdesinin geniş boşluğunda dizlerimi uyluklarının iki yanına koyuyorum.

"Sana bir sürprizim var," diye fısıldıyorum kulağına, dişlerimin arasına bir lob yerleştirmeden önce. Hiçbir şeyi bu andan daha fazla istememiştim. Saf güç gibi hissettiriyor.

"Sürprizlerden nefret ederim," diyor huysuzca ama iki bileğini birbirine bağladığımda benden uzaklaşmak için hiçbir çaba göstermiyor.

"Bana güveniyor musun?" Alay ediyorum ama Griffin cevap vermekte tereddüt etmiyor. "Evet."

Bekle, ne?

Bana güveniyor. Amatör bağıcılığıma bir an için ara veriyorum ve ellerimden birini kaba sakalında gezdiriyorum. Yüzünü benimkine yaklaştırıyor ve dudaklarının sert dokusunu kendi dudaklarımla birleştiriyorum.

İlk öpüşmemiz.

Kanım bir milyon dereceye kadar ısınsa da dudaklarımızın kaygan dokunuşu ilk başta çekingen. Birbirimizin yabancı tadını keşfediyoruz.

Onun asiditesi benim tatlılığını tamamlıyor. Bakışlarının zevkle sıkıca kapandığını görmek için bakıyorum.

Odanın köşesinde kaynayan ateş, aramızdaki sıcaklıkla kıyaslanamaz bile. Dillerimizin her bir yumuşak yalayışı ve vuruşu acıktırırken, onun büyük üst dudağının pelüş hissi benimkiyle dalga geçiyor.

Daha fazlasını istiyorum.

Griffin'in boğazından sanki dün gecedten beri orada hapsolmuş gibi hırıltılı bir inilti çıkıyor ve ben onun üstünde kontrolümü kaybetmeye başlıyorum, merkezim eşofmanının altındaki ani sertliğe sürtünüyor.

"Cyn," diyor öpüşmelerimizin arasında bir yerde ve ben gerçekliğe geri dönmek için kendime izin veriyorum.

Geri çekiliyorum ve bileklerini arkadan bağlamaya devam ediyorum. "Dün gecenin intikamını alıyorum, Bay Huysuz."

"Bu senin için bile biraz melodramatik, sence de öyle değil mi?" Kollarını iki yana açmaya çalışırken omuzları esniyor. Eğer gerçekten isteseydi, ışık tellerini sorunsuzca koparabilirdi, ama bunun yerine bana sırtıyor.

"Benim için bile mi?" Alay ediyorum, sonra inip ona bakmak için ayağa kalkıyorum. "Sanki her hafta sonu bu tür şeyler yapan eski arkadaşlarımız gibi konuşuyorsun."

Sert ifadesinin hayaleti geri dönüyor ama geldiği gibi hızla kayboluyor. "Plan nedir?"

"Sen orada oturacaksın ve ben de yolculuğun tadını çıkaracağım."

Gülüyorum. Özgüven benim için yeni bir şey değil ama hiç bu kadar rahat hissetmemiştim.

Bir adama onu istediğimi söylemek. Utanmak yok.

Tereddüt yok. Griffin'i istiyorum. Şu anda onu yalamayı ne kadar isterdim.

"Neye gülüyorsun?" diye kulağıma hırlıyor, sanki kendi kirli düşüncelerime kıs kıs güldüğümü duyabiliyormuş gibi. Griffin'in nasıl hissettiğini öğrenmenin cazibesi beni planıma geri çekiyor ve beni kendisine geri çekiyor ve bir sonraki hareketimi sorgulayan o kalın kaşlarından birini bana kaldırıyor. Ağır nefes alışının sesiyle sallanmaya başladığımda bedenim kontrolü ele alıyor, bornozun kumaşı tenimde ve çıplak göğüslerimde geziniyor.

Griffin çok beklemeden odaya bir komut verir ve müzik açılır, derin bir altyapıya sahip boğucu bir şarkı çalar.

O bir dahi.

Şehvetten bu kadar sarhoşken müziğin içinde kaybolmak çok kolay.

Yavaşça bornozun üzerimden düşmesine izin verdim.

Bacağımı iç uyluğunun sertliğine doğru uzatıyorum ve çevik parmaklarımla çoraplarıma uzanıyorum ama yarıda kesiliyorum.

"Onlar açık kalsın." Griffin'in sesi talep yüklü ve mavi gözleri neredeyse karanlığın içinde boğulacakmış gibi bana bakıyor.

"Gördüğün şey hoşuna gitti mi?" Sanki ayağımın doğrudan ereksiyonunun sertleşmiş uzunluğuna süründüğünün farkında değilmişim gibi söylüyorum.

Griffin, "Evet," diye boğuk bir ses çıkarıyor ve boynundan yanaklarına doğru bir parça kırmızı süzülüyor.

"Yüzün kızarıyor mu?" Alay ediyorum ve arkamı dönüyorum, önünde eğilip sehpanın üzerine koyduğum süslü göğüs kelepçelerine uzanıyorum.

"Siktir, Cyn," diyor. Küçük bir adım geri atarsam, nefesini açıkta kalan kışımında ve amımda hissedeceğim. Ona bakıyorum, hala eğilmiş ve tüm üst yarısının bana ulaşmaya çalıştığını izliyorum.

Cinsel açlığı yüzünden okunuyor. Benim ona ihtiyacım olduğu kadar onun da beni istiyor olması heyecan verici.

Elimden sarkan kar tanesi şeklindeki gümüş süsler soğuk geliyor. Onunla yüzleştüğimde, gözleri benimkilerle ateşli bir müsabakada buluşana kadar boynunu eğiyor.

"Griffin, senin burada, ormanın derinliklerinde yalnız bir dağ adamı olduğunu biliyorum." Ona doğru eğildiğimde dudağının alt kısmı açık kalıyor; nefesi midemi ısıtıyor. "Ama sözcüklerini kullanmanı ve gördüklerin hakkında neyi sevdiğini söylemeni istiyorum."

"Sen."

"Peki ya ben? *Özel* bir şey var mı?" Kelimeleri yavaşça çıkarıyorum. Bacaklarımı tekrar açıp üzerine tırmanırken, kaygan girişimi eşofmanındaki taş gibi çıkıntıya sürttüğümde, ıslaklık kalçalarımın üst kısmını gıdıklıyor.

"Elinde tuttuğun kelepçelerle birbirine sıkıştırılmış o güzel meme uçlarını görmek istiyorum." Griffin gözlerini benimkilerden ayırmıyor ve dudaklarında daha önce görmediğim alaycı bir sırıtış oluşuyor.

Bir uyarılma oku çekirdeğimin derinliklerine batıyor ve dediğini yapıyorum, iğrenç emirlere karşı koyamayacak kadar heyecanlıyım.

Daha önce sadece bir kez kelepçe kullanmıştım ama onları kolayca meme uçlarımın etrafına yerleştiriyorum. Tanıdık soğuk metal göğüslerime şehvet dolu bir acı veriyor ve ben bu donuk acıyı memnuniyetle karşılıyorum. Arzulanan çimdik, Griffin'le bir gelecek ya da geçmişimiz olasılığını ortadan kaldırmaya yardımcı oluyor ve vücudumun tamamen bu ana odaklanmasından zevk alıyorum.

Griffin'in yüzünde kışkırtıcı bir şaşkınlık ifadesi belirliyor; gözlerinin mavisini şişiyor, alnını bir gerginlik kaplıyor ve göğsü derin bir şekilde inip kalkıyor. Kendi icatlarını gururla sergileyerek göğsümü ona doğru uzatıyorum.

"Bunun gibi mi?"

"Aynen öyle." Aleti altımda seğiriyor ve dudaklarımı bir kez daha onunkine yaklaşıyorum.

"Seni becermek istiyorum, Griffin."

"O zaman şu eşofmanları çıkarmama yardım et." Hınzır bir sırıtışla karşılık veriyor, gözlerinde şehvet pırıltıları parlıyor.

Kendimi yukarı kaldırıyorum. Griffin göbeğimin etini yalayıp ısırırken karnım sakalının yumuşak okşayışıyla buluşuyor. Kalçalarını kıvırıyor, boyu hafifçe içime giriyor ve ben de eşofmanını çektiştirerek çıkarıyorum, sıcak kucağına tekrar yerleşmeden önce boxer şortunu da kolayca çıkarıyorum.

Kalçaları kıcımda ağaç gövdesi gibi hissediyorum.

"Dün sana gösterdiğim gibi her santimini alacağım."

"Sakin olalım tatlı kız, senin mükemmel vücudun ve güzel amcığın etrafımdayken ne kadar dayanabilirim bilmiyorum."

Ağız boynuma doğru yol alıyor ve ben her kısırtışında onun içine daha da gömölüyorum.

Kalçalarım sıırıslıklam olmuş amımı onun zonklayan şaftının dışına doğru hareket ettiriyor.

Şişmiş kafasına hafifçe bastırıyorum, içimin tamamını doldurmadan önceki anın tadını çıkarıyorum. "Doğum kontrol hapı kullanıyorum ve-" Birdenbire ne diyeceğimi şaşırdım, bir dağ adamıyla seks yapmanın prosedürünü bilmiyordum.

"En son on yıl önce seks yaptım ama sonrasında test yaptırdım ve temiz çıktım," diye fısıldayarak hızla itiraf ediyor.

"Nazik olacağım." Endişelerim eriyip gidiyor. Onun her şeyini hissetmek üzereyim. *Her santimini.*

"Prezervatif kullanabiliriz elbette, atölyede biraz var," diye kekeliyor.

"İstemiyorum," diye açıklıyorum ilk tereddütümü. "Son muayenemde test yaptırdım ve ben de temiz çıktım. Doğum kontrolü sivilcelerim için. Bilirsiniz, çünkü birkaç yıldır kimseyle birlikte olmadım."

"Cyn, benim için iyi bir sürtük olup beni çiğ çiğ sikecek misin?" Cevap olarak, ıslaklığını onun büyük boy horozunun tüm uzunluğu boyunca tekrar kaydırıyorum.

"Evet," diye inliyorum, ileri geri sallanıyorum. Klitorisim onun uzunluğunun damarlı sertliğı tarafından uyarıldı. Meme uçlarım hareketle birlikte acı ve zevk arasında gidip geliyor ve bu da şimdiden boşalmak istememe yetiyor.

"Ve sen de benim her şeyimi içine alacak mısın?"

"Ya-" Aleti içime kaymaya çok yaklaştı. Durumun kontrolünü kaybediyorum.

"O amcık tamamen benim olacak, değil mi?"

"Hepsi senin," diye inliyorum ona. Teslim olmak istiyorum. Şu anda onu içeri kaydırmak çok kolay olurdu. Ama içimdeki dokuz inçin tamamını sığdırıp sığdıramayacağım konusunda gerçekten hiçbir fikrim yok.

Acı sedir kokusunu içime çekiyorum. Eğer bu lanet dağa tırmanabiliyorsam, bunu da yapabilirim.

Gövdem dilinin kıvrımlarından uzaklaşıyor, shaftının üzerinde kendi kuru tepinmelerim durma noktasına geliyor. Griffin'in bilekleri hâlâ arkadan bağlı. Pazuları esniyor ve boynundaki damarlar nabız gibi atıyor.

Ellerimden birini omuzlarına karşı kendimi sabitlemek için kullanıyorum, diğer elim onu girişime yönlendirirken vücudum uyluklarının üzerinden kalkıyor. Onu göbeğimin ortasına yerleştirdiğimde, sikinın şişmiş ucu şimdiden çok büyük geliyor.

"Yavaş ol," diyor Griffin göğüslerimin tepelerini öperken tenime karşı, dili kelepçelerin metaliyle etim arasında kayıyor. Dudakları göğsüme, boynuma ve çeneme doğru yol bulmadan önce her bir göğsümü ağzının içinde değiştiriyor.

Aylardır hissetmediğim kadar iyi hissediyorum.

Kendimi onun dokuz inçlik sikinın üzerine indiriyorum, o içimde derinlere doğru kaybolurken yumruklarımdan biri hala sikin etrafına sıkıca sarılmış durumda. Barbarca inlemeler benden kaçıyor ve onun büyüklüğünden nefesimi tutmak için mücadele ediyorum.

"Yavaş, Cyn," diye tekrarlıyor neredeyse bir iniltiyle. Karanlık bakışları sarhoş edici. "Beni böyle boşaltabilirsin. Siktir."

Onu bağladığım için gerçekten pişmanım. Ben onun tamamını aşağı doğru kaydırırken boynumu kavramasını istiyorum. Aramızda hızlı bir sürtünme oluşuyor.

Dolgunluğundan aldığım acıtıcı zevk beni göğsüne yığılmak istememe neden oluyor. Bunun yerine kollarımı arkama atıyorum, sırtımı kamburlaştırıyorum, ellerimi dizlerine sabitliyorum ve etinin sertliği nihayet şişmiş klitorisimle buluşana kadar durmuyorum.

"Siktir, Cyn. Çok iyi hissediyorsun."

Onun boğucu hissi neredeyse ciğerlerimin amımın içine düşmesine neden olurken, siki derinliklerimde zonkluyor

"Oh, Griffin-"

"Aynen öyle. Sikime bin, tatlı kız."

Dinliyorum. Başka seçeneğim yok. Yavaşça yönümü bulurken ve onun uzunluğunda aşağı yukarı ilerlerken vücudum zevk kaleydoskopuyla boğulmuş durumda.

Benim de onun artan doruk noktasının izini sürmeye başlamam uzun sürmedi.

Griffin göğsümün üzerinde gezdirdiği okşayıcı öpücüklerin arasından, "Siktir," diye inliyor. "Bu güzel amcığın içinde daha fazla dayanamayacağım."

Nefes alışları bükülmez bir söz gibi geliyor. İki hızlı hareketle bağları çözülüyor ve hiç vakit kaybetmeden parmaklarını belime sokarak hücrelerimdeki tüm çekirdekleri yakıyor.

"Cyn." Sesi o lezzetli, baştan çıkarıcı uyarısıyla kısık ve bakışlarımı tekrar onunkilere çeviriyorum, irislerimiz atış hedefi gibi birbirlerine kilitlenmiş.

"Griffin," nefes nefese iniltilerini taklit ediyorum. "Beni döllerinle doldur."

Sanki kelimeleri bekliyormuş gibi talebime itaat ediyor ve kalçalarımı pervasız bir güçle aşağı yukarı zorluyor. Etimi kavrayan ellerinin hınzır acısı, onun tarafından ele geçirildiğimi hissettiriyor, tamamen onun tarafından.

"Her damlasını almaya hazır mısın, Cyn?"

"Benim için gel." Elini ensemeye koyuyor, terli alnımı acıyla kendi alnına bastırıyor ve ben de ona doğru eğiliyorum. Gözlerimiz birbirinden ayrılmayı reddediyor, nefes nefese kalıyoruz, dudaklarımız tükürüğün ve dillerin tadını değiş tokuş ediyor.

"Birlikte."

Orgazmının sıcak vuruşu çekirdeğime patlıyor ve her düzensiz itişte sperminin çizgileri içime pompalanıyor. Kendi duvarlarım onun doruk noktasının her darbesini sağlıyor ve ben de onunla birlikte yere yığılıyorum, etrafımızdaki oda bir bulanıklık içinde tükenirken içimden canavarca bir çığlık kopuyor.

Bir dağı tüketen bir çığ gibiyiz. Zaman tamamen durmuş gibi görünüyor. Etrafımızda sadece doğanın sessizliği var.

Mükemmel bir an.

Kafamı kaldırıyorum ve Griffin'in yüzünü iç ısıtan bir gülümseme süslüyor.

"Nasıl bu kadar şanslı olabildim?" diye fısıldıyor, parmaklarını kullanarak çenemi yüzüne doğru eğiyor ve şişmiş dudaklarıma nazık bir öpücük konduruyor.

"Şanslı mı?" Gülüyorum. "Belki de o kar fırtınasında bayıldığım için şanslıyım."

"Bu mümkün." Kaşlarının arasında daha önce görmediğim muzip bir kavis dans ediyor. Yavaşça içimden çekilmeden önce beni tekrar öpüyor.

Onun yokluğunun yerini ani bir boşluk

alıyor. "Bitmesini istemiyorum,"

diyorum.

"Güzel, çünkü şimdi sıra sende." Avuçlarının arasında sıkıca tuttuğu esaret ışıklarıyla bana gülümsüyor.

OceanofPDF.com

Bölüm 8

E "ifi"

“**I** Üç gündür burada olduğuma ve bana burada, kendi evinizde bir kaplıca olduğunu söylemediğinize inanamıyorum! Yani *gerçek* bir sıcak Bahar, Griffin!”

Omuz silkiyorum, konuşamayacak kadar ona takılmış durumdayım.

Cynthia'nın kıvrımlı, uzun vücudu suyun üzerinde yüzüyor; solgun omuzlarının kıvrımları dalgaların üzerinde sallanıyor ve dişlek gülümsemesi dudaklarına yayılıyor.

Adım dudaklarından sanki yıllardır söylüyormuş gibi kolayca dökülüyor. Yüzeyin altında, yeşil saçları dağınık çam iğneleri gibi etrafında süzülüyor. Bu eşsiz renk geçen her saatle birlikte içimde büyüyor. Sanırım saçları olmasaydı bile, bu benim yeni favori stilim olurdu.

Benden önce havuzda olan adamın yansıması dalgalanıyor. Yıllardır uykuda olan duygular yüzümü buruşturmaya başlıyor.

Birlikte seksen saat geçirdik ve bu uzun zamandır hissettiğim en mutlu andı. Burada olduğu dakikaları saymaya devam ediyorum, aramızdan ne kadar hızlı geçtiklerinden korkuyorum.

Elbette, postanenin önünde kahverengi bir kutunun içinde tek başına bırakılmış Comet'i bulmam gibi mutlu anlar da oldu. Ya da şirketim ilk milyonluk satışını gerçekleştirdiğinde, ama bu anlar kısa sürdü.

Onunlayken hiç bitmeyen bir neşe anı gibi geliyor.

Kollarını her sallayışında solgun göğüslerinin köpüklü suyun üzerindeki eğimleri ortaya çıkıyor ve benim bedenim havuzun derinliklerine doğru gevşiyor. "Bu nasıl daha önce ortaya çıkmadı?"

"Biraz meşguldük." Ona gülümsüyorum, sanki aramızda bir dizi sır fısıldayan iki çocukmuşuz gibi.

Onun burada, benim özel yerimde olması neredeyse heyecan verici.

Evimi mükemmelliğe göre inşa *ettim*. Her alan, her duvar bir amaca hizmet ediyor. Sadece alt katı inşa etmek için gereken jeolojik yapıyı anlamam üç yılımı aldı. Sonuçta, bir yeraltı kaplıcası kolay bir iş değil.

Yıllarca evimin tamamlanmış olmasından memnundum ve o ortaya çıktığında içime bir şüphe düştü.

Her nasılsa, bu kadar kısa bir süre içinde, onun kokusunun, sesinin, sadece varlığının evimin her yerine sinmesini istiyorum.

Günlerimi atölyemde tek başıma geçirmemek için yatağa daha erken girme isteği uyandırıyor. Ama yalnızlık sanatını mükemmelleştirdim. Vazgeçmek buna değer mi?

Bulutlu buharlar etrafımızda dolanıyor, Cynthia'nın kızarmış tenini bir buğuya boyuyor. Parmaklarım suyun yüzeyinde sekiyor ve mavi kaynağın aydınlatıcı ışıltısı mağara duvarlarına yansıyor.

"Biliyor musun? Bana söylemediğine sevindim," diyor. Gözlerimi ona dikiyorum. "Ben ciddiylim!"

"Peki neden?" Cyn'e yaklaşıyorum ve o da elini suya kuvvetlice vurarak yüzüme sıcaklık sıçratıyor.

Gülüyor ve ben intikamımı alamadan altına dalıyor. Bir saniye sonra yüzeye çıkıyor. Kıkırdaması tüm mağarada bumerang gibi dönüyor ve beni burnumdan kısaca öpüyor.

"Çünkü yüzmeyi neredeyse seksten daha çok seviyorum Griffin! Klor saçlarımı mahvetmeden önce üç yıl boyunca NYU yüzme takımındaydım. Bu yüzden şimdi tamamen yeşil, hasarı kapatmak için boyadım." Daha da heyecanla ortaya çıkmadan önce tekrar dibe dalıyor. "Komik bir şey bilmek ister misin?"

"Elbette." Başımı salladım. Onun sohbeti hiç sıkıcı değildir.

"Tamam, takımındaki tüm kızlar yüzmeye aşık olduğumuzu fark ettik çünkü çocukken havuzlarda ve derelerde deniz kızlarını oynayarak saatler geçirirdik. Bu yüzden her antrenmandan sonra yine rol yapıyorduk. Ben de oynamamız gerektiğini düşünüyordum."

"Ne oynayacaksın? Denizkızı mı?" Bacakları birbirine fermuarlı, suyun altında hızla çırpınan Cyn'e kaşlarım çatılıyor.

Kim bu kadın ve neden beni bu kadar kolay bir şekilde sevinçten havalara uçan bir çocuk gibi hissettiriyor?

"Evet, *şapşal*, denizkızları! Büyürken her Cumartesi kasabanın güneyindeki bir dereye tek başıma oynardım. Kendi özel küçük mağarama yüzmeyi hayal ederdim. Burası gibi bir yer."

Evinin yanındaki dereye bahsediyor. Sığ bir yer ve ben de yazlarımın çoğunu orada geçirdim, o zamanlar kasaba rahatsız edici, kaşıntı veren bir kazak gibi değil de evim gibi geliyordu. "Bilmiyorum-"

"Sıkıcı olma, huysuz pantolon. İçinde bir yerlerde eğlenceyi seven bir yumuşaklık olduğunu biliyorum. Ayrıca rol yapmak, rol yapmak gibidir." Dudakları kısa bir süreliğine benimkilere değişiyor. "*Yetişkin* rolü oynamak," diye nefes alıyor ve sonra avucuyla bana tekrar su sıçratıyor, kabarcıklar gözlerimi yakıyor ve gülmekten kendimi alamıyorum.

"Artık mavi kuyruklu bir denizkızısın," diyor suya dalmadan önce. Belki biraz rol yapmanın zararı olmaz.

Ayrıca, bütün hafta bunu yapmıyor muyduk?

Fırtına yakın zamanda bitmeyecekmiş gibi *davranmak*.

Aramızda yaşanan her türlü rahatlığın olağanüstü olmadığını *iddia* etmek.

"Ah, Kral Griffin! Lütfen gezgin ruhuma merhamet edin. Ben sadece bu derin sulara yolunu kaybetmiş bir denizkızıyım. Beni bağışlayabilir misiniz?" Cyn dramatik bir şekilde bayılır ve tekrar suyun içine yığılır.

Comet'in nazik hırıltıları yanımda beliriyor. Komik ve gergin bir adım atıyor ve minik bedenini suya göndererek Cyn'in kayb olduğu noktanın etrafında dönüyor.

"Eminim boğuluyor olsaydım beni kurtarmazdın," diye fısıldıyorum köpeğime.

Bana "*Bunu benim için berbat etmesen iyi edersin*" anlamına gelen bir bakış attı.

Cyn, Comet'i elinde tutarak ortaya çıkar.

"Kral Griffin! Peşimden bekçi köpeğini mi gönderdin? Sizin kendi savaşını kendi yapan bir deniz adamı olduğunuzu sanıyordum," diyor gerçekte var olmadığından emin olduğum bir aksanla. Comet'in kuyruğu sallanıyor ve küçük patileri havada hafifçe tekmeliyor.

"Öyleyim," diyorum biraz savunmacı bir şekilde.

Cyn, Comet'in karnını gıcıklayarak, "Merdog'un aksini söylüyor," diye karşılık veriyor.

Onlara doğru hızla yüzüyorum ve parlak zırhlı bir şövalye ya da sanırım hiçbir şey giymemiş bir deniz adamı gibi köpeğimi onun elinden alıp Comet'i kıyıya sürüyorum.

"İşte." Islak saç tellerini gözlerimden uzaklaştırıyorum. "Kurtuldun, güzel denizkızı." Kelimeler ağzımda aptalca duruyor ama dudaklarımın kenarlarının yukarı doğru kıvrılmasına engel olamıyorum.

"Gördün mü, oralarda bir yerde bir kalbin olduğunu biliyordum." Başını suyun altına sokmadan önce boğucu sesi bir süreliğine normale dönüyor ve ben de onu takip ediyorum.

Yüzeyin altında bacaklarını belime doluyor, ben yüzünü kavrayıp onu dudaklarıma doğru sürüklüyorum. Sanki dönüş tarihi belli olmayan bir tatildeymişiz gibi, nefesimiz kesilene kadar bir lokma zamanı paylaşıyoruz.

Yüzeye çıktığımızda nefes nefese kalıyoruz, gözleri yavaşça kırpışarak açılıyor. "Size borcumu nasıl ödeyebilirim, efendim?" Sesi yine ihtiyaçla kalınlaşmış.

Güzel ağzını son bir kez kendime doğru çekerken boynu ellerimin altında çok narin hissediyor.

"Birkaç farklı yol düşünebilirim," diye kulağına homurdanıyorum.

Ağzlarımız şiddetle birleşiyor, dudaklar, dişler, diller mükemmel bir melodiyle birbirine vuruyor. Sanki doyamıyormuş gibi beni ısıyor. Ardından soğuk metal tadı geliyor. Seve seve alacağım bir savaş yarası.

Onu zahmetsizce sudan çıkarırken ve ödülümü bilerek öpüşmeyi keserken inlemeleri içimde dalgalanıyor.

"Sana tapmama izin vererek bana borcunu ödeyebilirsin."

"Hiç ayrılmak istediğimi sanmıyorum." Cyn mutfak tezgahına otururken çikolatasından bir yudum daha alıyor.

Cevap vermek istiyorum, *ben de gitmeni istemiyorum*, ama bunun yerine bıçağım kesme tahtamdaki kerevizlere saplanıyor. Başka biri için yemek pişirmek çok güzeldi, özellikle de Cyn için. Her şeyi yiyor, seçiciliğini test etmek için yaptığım salyangozu bile. Her şeyimle mükemmel bir uyum içinde olan biriyle birlikte olmanın mümkün olabileceğini hiç hayal etmemiştim. Cyn sadece nazik, açık fikirli ve cömert olmakla kalmıyor, aynı zamanda yeni bir şey denemeye asla hayır demiyor. O mükemmel biri.

Bu gece, baharatlı Cajun tavuklu güveç ve tatlı olarak yapışkan şekerleme pudingi istedi. *Baharatlı ve yapışkan* bir şey istediğinde ısrar etti.

Yanakları, bu iki şeyi de içeren meze yüzünden hâlâ kızarmış durumda.

"New York yılın bu zamanı harika değil mi?" Sonunda soruyorum, New Hampshire'ı genel olarak terk etmeyi mi yoksa *beni* terk etmeyi mi kastettiğini açıklığa kavuşturmasını istiyorum.

Duraklıyor. Sesinin yokluğu alışılmadık. Aldığı her nefes sinirlerimi sarsıyor. Karamel gözleri beni bir bulmaca gibi inceliyor ve midem bin kat düşmüş gibi hissediyorum.

Neden cevap vermiyor?

Kahvemden bir yudum alarak huzursuz edici duyguları bastırmaya çalışıyorum. Bu duyguları tam olarak tanımlayamıyorum. Bu kıskançlık mı? Korku mu?

Her neyse, *nefret ediyorum*.

Benim makinelerim gibi anlaşılması kolay değil.

Fırtına tamamen dindiğinde, o yalnız kalacak ve ben de burada... yalnız olacağım.

Huzurlu yalnızlığıma geri döndüm. Böylesi daha iyi; ben hep böyleydim. *Öyle değil mi?*

Yalan boğazımın dibine yerleşiyor ve beni boğuyor.

"Şehre dönmek için uçak bileti almadım... Aslında son dönemimi internet üzerinden tamamlamayı düşünüyorum. Geçtiğimiz dört yıl boyunca şehirli bir kız olduktan sonra, tüm bu koşuşturmadan yoruldum. Ailemi, ormanın kokusunu, temiz havayı, *yeni* arkadaşlar edinme ihtimalini... yani yamaçlardaki dahi mucitleri özledim."

Nabzım atıyor. Kalabilir.

Burada benimle kalmasa bile, on mil, üç yüz on sekiz millik alternatiften daha iyidir.

Onun gibi bir kadın burada gerçekten mutlu olabilir mi?

Benimle mi? Ne diyorum ben? Cyn neşenin tanımıdır.

Kendimi bencilce aramızda olabileceklere bıraktım. Birlikte yemek yiyebileceğim ya da yürüyüşe çıkabileceğim biri, icatlarımı test edebileceğim biri, hatta belki de utanmadan yeni kreasyonlara katkı sağlayabileceğim biri.

Günlerimi onunla *ve işle iç içe* geçirmek istemek sapkınlık mı?

Ama o bunu istiyor mu? Reddedilmeyi duymaya dayanamıyorum.

"Bir yolunu bulacağından eminim. Ayrıca fırtına bir ya da iki gün içinde diner."

"Teklifim hâlâ geçerli Griffin." O hipnotize edici gülümsemesiyle gülümsüyor. "Noel'de gerçekten benimle eve gelmelisin. Huysuz, kasvetli bir dağ adamı olarak buradaki hayatının eğlenceli olduğunu biliyorum. Demek istediğim, bütün

yanlış anlaşılmış dahi şey gerçekten senin için çalışıyor. Ama tatilleri yalnız geçirmek üzücü."

Aklına gelen her şeyi söylemek zorunda, değil mi?
Dudaklarından dökülen gerçek dayanılmaz derecede hafif olsa bile.

Önerisini onuncu kez düşünüyorum ama daha fazla insanla birlikte olma düşüncesi tüylerimi diken diken ediyor.

"Comet var." Tavuklu turtayı sıcak fırına koyuyorum ve bakışlarımı ocakta kaynayan şekerle çeviriyorum, yüzünde belireceğini bildiğim ikna olmamış ifadeyi görmezden gelmek için elimden geleni yapıyorum.

"Sanırım Comet gitmek istiyor. Ona bir bakın!" Gerçekten de köpeğim arka ayakları üzerinde duruyor ve kıkırdarken Cyn'in bacaklarının derisini yalıyor.

"Hayır." Sesim onun gülümsemesini düz bir çizgi haline getiriyor. Yapamam. İşte bu kadar.

"Başkalarının ne düşündüğü kimin umurunda, Griffin? Eğer tüm hayatını başkalarının düşünceleri için endişelenerek geçirirsen, asla bir şey yapamazsın. Başkalarının güvensizliklerinin zihnini kemirmesine izin vermenin ne kadar yorucu olduğunu bir düşün! Yeşil saçlarım, mavi saçlarım ya da göz kalemimin altına çizdiğim yıldızlar yüzünden sürekli bana bakıyorlar. Farklı olmayı seviyorum. Herkes gibi olmaktan çok daha iyi. Ve belki de cesaretiniz bir başkasına daha fazla kendisi olması için ilham verebilir."

"Burada mutluyum, Cyn. Sen gitmeden önce bu zamanın tadını çıkaralım. Akşam yemeği birazdan hazır olur."

Sadece insanların yüzüme gülmesi ya da paketlerimin gönderilmesini engellemeye çalışması değil, şirketim hakkında ne düşündüklerini umursamaz hale geldim. Gençtim, umursamazdım ve kaçtım.

Ama bunca yıldan sonra geri dönmem mümkün değil.

İnsan topluma yeniden girmeye nasıl başlar ki? Yıllardır ormanda yaşayan otuzlu yaşlarının sonundaki erkekler için bir sosyeteye takdim balosu yoktur.

"Ön kapından çıkıp seni bir daha asla görmek istemiyorum." "Bunu ben de istemiyorum."

Gerçekten. Onu bir daha gözümün önünden ayırmayı düşünemiyorum.

"Yani, görüyorsunuz, aynı fikirdesiniz! Ayrıca, biriyle çıkıp sadece onun evinde takılmak kesinlikle mantıksız olur. Ailemle, arkadaşlarımla tanışmanı ve sinemaya gitmeni istiyorum."

"Randevu mu?" Tencereyi ocaktan alıp ona doğru sürükleniyorum. Çıkmak istiyor. Boxerım onaylarcasına çadır kuruyor.

Cyn dizlerini birbirinden ayırıyor ve bedenimi kendi bedenine yaklaştırıyor. "Evet.

Tarih."

"Muhtemelen burada olduğun süre boyunca senden en az duyduğum konuşma bu oldu."

"Bazen ne istediğinizi ifade etmek için sadece birkaç kelimeye ihtiyaç duyarsınız."

"Öyle mi?" Onu usulca öpüyorum ve kucağımın derinliklerine çekiyorum, parmaklarım saçlarına doğru ilerliyor ve arkasından bir örgü şeklinde bağlıyor.

"Ne istiyorsun, Griffin?"

Soru aramızda asılı kalıyor. Hayatımı seviyorum. Evimi seviyorum. Ama *onunla* daha çok seviyorum.

"Seninle daha fazla zaman geçireceğim."

OceanofPDF.com

Ckapt'ca 7

CD "İkia

T Kar dün durdu, ancak ikimizin de bunu fark etmesi tam bir gün sürdü.

Pembe ve sarı gün doğumu manzarayı örtüyor
Dışarıda. Penceredeki dağların ve ağaçların genişliği, pudra şekeriyle kaplı
beignet'lere benzeyen karla süslenmiştir.

Göğsümde rahatsız edici bir his alaycı bir kuş gibi cıvıltıyor.
Rahatsızlığımı ne kadar bastırmaya çalışsam da, bu duygu azalmayı
reddediyor.

Sakın gitme. Onu bırakma. Biraz daha kal.

Ama her güzel şeyin bir sonu olmalı, değil mi?

Bu sözü kim bulduysa, bu hafta Griffin'le hissettiklerimi hiç hissetmemiş.
Sadece gökyüzüne dönüp, *"Hayır, Evren, iyi şeyler asla ama asla bitmemeli"*
diye haykırmak istiyorum. *Özellikle de iyi şeyler ona benziyorsa.*

Elbette, ayrıldıktan sonra Griffin'i görmek için geri gelebilirim. Gelecek
hafta, hatta yarın, ama ailem benim için her şey demek. Griffin onlarla
tanışmak için çaba göstermezse onunla birlikte olamam. Hayatımı, evinin
konforundan asla ayrılmak istemeyen, risk almayan, aramızdaki kimyanın
buna degeceğini anlamayan birine de adayamam.

En azından öyle olacağını düşünmüştüm.

Ama üzülecek zaman yok, daha önce hiç bir erkeği beklememiştim.

Tamam, belki bu doğru değildir.

Ama bu sefer yapmayacağım!

Sadece birkaç dakika içinde, ayaklarımın altında karın çıtırdadığını
hissedeceğim ve temiz, soğuk hava ciğerlerime dolacak. Normale döneceğim.

Griffin olmadan. Comet olmadan.

"Annemle babam yarın evde olacaklar," diyorum ve aramızda sıcak şekerleme gibi uzayıp giden sessizliği bozuyorum.

Griffin yürüyüş botumu bağlamayı bitirirken eli tembelce uyluğumun iç kısmını sıyrıyor.

Kanepede, yatağında, kaplıcada geçirdiğimiz saatler boyunca dokunuşu tüm vücuduma dövme gibi işlendi ama yine de daha fazlası için aç kalıyorum.

Onu sistemimden çıkarabileceğime inanmakla ne kadar safmışım. Kendi iyiliği için fazla becerikli olan bu adamla geçireceğim birkaç gecenin beni doyuracağına.

Ama hayır, işte buradayım, dahi mucidimi terk etmek istemeyen seks delisi bir manyak. Arkadaşlarım ne düşünür?

Muhtemelen, *sana bir hafta içinde tüm hayatın boyunca yaşadığından daha fazla orgazm yaşatan zengin, seksi oduncuyu neden terk edesin ki?*

"Oh," diye cevaplıyor Griffin kayıtsızca. Yüzü kış manzarasına sabitlenmiş durumda.

Bana bak. Onun gülünç derecede muhteşem ve metanetli yüzüne haykırmak istiyorum. *Bana kalmamı söyle.*

Ama boş yüzünde en ufak bir duygu dalgalanması yok. Hayatını bu şekilde, korunaklı ve yalnız yaşamak istiyorsa, bunu kişisel olarak alamam.

Dört gözle beklediğim çok şey var: Crumpets'tan naneli çörekler, ailemin gülen yüzleri ve tabii ki kanepeli ve seksi Damon Salvatore ile yeniden bir araya gelmem.

Muhtemelen, vampirler ve gerçek erkeklerin pek çok ortak noktası vardır. Birkaç saniye içinde kalbinizi yerinden sökebilirler.

Ugh!

"Tamam, ben gidiyorum." Ayaklarım yere değiyor ve ellerimi parkamın üzerinde gezdiriyorum.

"Gitmeden önce seni bir kez daha öpebilir miyim?" Sonunda nefes alış verişinin sesini kesiyor ve ona uzanıyorum. Gür kaşları rahatsızlıkla çatılıyor ve sakalı parmak uçlarımin altında zımpara kağıdı gibi hissediliyor.

Somut bir planı olmayan bir veda, kalıcı bir veda gibi hissettirir. "Lütfen."

Son ses dilimden kaçarken Griffin dudaklarını dudaklarıma yaklaştırıyor.

Öpücük çok hızlı gerçekleşiyor. Birkaç saniye sürüp sürmediğini anlamakta zorlanıyorum,

ya da yüz, ama ayrıldığımızda, bir parçamın ona yapıştığını hissediyorum.

"Teşekkür ederim," diye dudaklarıma doğru nefes alıyor ve sonra geri çekilerek bana karla ağırlaşmış eğri bir dal gibi görünen yorgun bir gülümseme veriyor.

"Teklifim hâlâ geçerli." Sesimdeki yalvarışı gizlemek için gülümsüyorum. "Benimle gelmekten çok memnun olursun. Belki bugün değil ama ziyaret etmeni çok isterim. Her zaman davetlisin."

"Yapamam."

"Bence gerçekten bir gün verirseniz..."

Başını hayır anlamında salladığında ciğerlerim parçalanacakmış gibi oluyor. Bu inatçı adam beni öldürecek.

Onu bulduğumda yalnızdı.

Yani, bunun olacağını biliyordum. Ben gidecektim, o hayatına devam edecekti ve ben de kendi hayatıma dönecektim. Ne yazık ki gerçeği bilmek daha az acı vermiyor.

"Teşekkür ederim Cyn, ama söz veriyorum, bunca yıldır gayet iyiydim."

"Hayatını gerçekten böyle mi yaşamak istiyorsun? Burada iyi, yalnız iyi?"

"Comet ve benim tatil boyunca yapmamız gereken çok şey var. Değil mi Comet?" Köpek gözlerini deviriyor, yatağın üzerinde kendi etrafında dönüyor ve bizden uzaklaşıyor.

Biliyordum. İçimden bir huff sesi yükseliyor ama Griffin bana dik dik bakıyor. "Hain," diyor Griffin nefesinin altından ve ben ikisini de Kollarımın arasına girip yatağına yığıldım, tanıdık sıcaklıklarının arasına sokuldum.

"Gelemeyeceğine emin misin?" Bunun sona ermesine izin vermemek için son bir girişimde bulunuyorum. Haysiyetim durmam için yalvarıyor ama Griffin sadece omuz silkiyor ve beni yatak odasından dışarı, döner merdivenlerden aşağıya kadar takip ediyor.

"Beni öldürmediğin için teşekkür ederim." Gülmeye çalışıyorum. Griffin'in mavi gözleri fal taşı gibi açılıyor ve bu jest sadece moralimi bozuyor. Metal ön kapı açılıyor ve soğuk bir rüzgâr yüzümü sarıyor. Berrak havayı içime çekiyorum, kar yağışının nefis tatlı tadının tadını çıkarıyorum, sonra huysuz dahime son bir kez bakmak için dönüyorum.

Sonunda "Seninle tanıştığıma memnun oldum yabancı" dediğinde sesi sabit.

"Ben yabancı
değilim." "Değil
misin?"

"Hayır ve sonunda *sadece iyi* olmayan bir şeye sahip olmaya hazır olduğunda, o zaman tamamen seninim."

Bölüm 10

Ê "ifi"

“S bana o lanet bakışı atıyor.”

Comet yüksek sesle havlıyor, pençeleriyle duvarı tırmalarken yalvarışımı duymazdan geliyor. metal kapı.

"Onunla gidemeyiz. Doldurmamız gereken siparişler ve bitirmemiz gereken projeler var."

Köpeğim minik kafasını bana doğru uzatıyor ve pantolonumun paçasını ısırmak için koşuyor.

Hadi ama, dediğini duyar gibiyim.

"Comet! Ondan bu kadar hoşlanıyorsan onunla gitmeliydin. Bu sadece bir kaçamaktı. Başka bir şey değil."

Kelimeler ağızımda konuşmaya alışık olmadığım bir dil gibi yanlış oturuyor. Comet bana bakıyor, gözleri neredeyse sinirden yuvalarından fırlayacak.

"Tamam, peki! Onunla gitmeye çalıştın. Ama *biz* gidemeyiz. Uyum sağlayamayız. O sadece iyi davranıyordu." Benimle tanışmanın heyecanı geçtiğinde ve Cyn bu ormanda haftalar geçirdiğinde, eminim sıkılacak ve yine de gidecektir.

Değil mi?

Comet kaçır.

"Şimdi de beni terk *mi ediyorsun?*" Ona sesleniyorum.

Belki Cyn bana yalan söylemez. Belki de burada, benimle olmak istiyordur.

Köpeğim, Cyn'in iki gece önce ev değiştirmeye ilgili bir tatil filmi izlerken yaptığı tığ işi bir çorapla oturma odasından dönüyor. Ne tür insanlar aşık olma fırsatı için evlerinden vazgeçip yabancı bir yerde yaşamak isterler? Asla tam olarak anlayamayacağım.

Evimi inceliyorum. Dün gece Cyn oturma odasını eski süsler ve ip  şıklarla süsledi. Belki de ilk kez evimin tatil ne esiyle süslenmesine izin veriyorum ama o burada olmadan, mek n acı verici bir şekilde yavan geliyor.

"Bununla ne yapmamı istiyorsun?" Comet

 orab  tekrar bana doğru itiyor.

Kırmızı ipliği elime alıyorum ve parmaklarımla ucuyla tepesine dikilmiş ismimin üzerinde geziniyorum. Ta ki aniden k  ıt hissine kapılıp Cyn'in çizdiği bir karalamayı ortaya çıkarmak için k  ıdı çekene kadar. Ben, Comet ve o havuzda denizkızı oynuyoruz.

every snow cloud needs sunshine

Bu aptalca görüntü göğüs kafesimdeki çatlakları sıcaklık ve ağır bir hüzünle dolduruyor.

Ne yapıyorum ben?

Bu hafta yıllardır ya adı ım en eğlenceli haftaydı. Onun yanında hissettiğim saf, basit mutluluğu tarif edecek kelime da arcı ım bile yok.

Evimin her santimetrekaresi onunla, onun kahkahalarının anıları ve zevkinin soluklarıyla kaplı. Kokusu. Onun eşyaları.

E yalarımız.

K pe im bana Akademi  d ll  bir köpek yavrusu bakışı atıyor.

"Her şeyi berbat ettim, değil mi kızım?"

Comet başını sallıyor ve ben ona kaşlarımı çatıyorum. Kendi iyiliği için fazla zeki. "Ne yapmam gerekiyor? Onun karşısına bu şekilde çıkamam. ailemin evi." Yıpranmış iş pantolonumu ve buruşuk fanilamı gösteriyorum.

Comet ayakkabı rafına doğru koşuyor ve yürüyüş ayakkabılarımı kemirmeye başlıyor. Tek bir bot bile köpeğim için çok büyük ama o bırakmayı reddediyor ve ben de ona yardım etmek için yanına koşuyorum. Botu ellerimde tutarken bana kuyruğunu sallıyor.

"Tamam, gidelim."

Şükürler olsun ki dağ taze karla kaplı. Beyaz yığınlar patika boyunca Cyn'in küçük bot izlerini takip etmeyi kolaylaştırıyor, ayak izlerinin her biri dağda yavaşça kayboluyor. Aramızda en fazla yarım saatlik bir yürüyüş var.

"Hadi Comet, acele etmeliyiz!"

Köpeğim sızlanıyor ve yüzüme yapışan boncuk boncuk terleri yalıyor. Comet'i evde yalnız bırakmayacaktım, bu yüzden dağa doğru torpille çıkarken göğsüme sıkıca bağlandı.

Buzlu patikada aceleyle ilerlediğimiz dakikalar yerine yürüyüş saatler sürmüş gibi geliyor. Aniden yanlış bir adım atıyorum, bacağım yumuşak bir kar parçasına batıyor.

Kendimi sabitliyorum, Comet'in iyi olduğundan emin oluyorum ve kendimi dışarı çıkarıyorum. Soğuk, pantolonumun kumaşından bile baldırımı ısıyor. Kalbim çılgınca çarpıyor.

Cyn burada *tek başına*. Hay
sikeyim.

Umarım dikkatli olmuştur. Bugün gitmesine izin vermemeliydim.

Karın biraz daha erimesini beklemeliydik.

Pişmanlık düşüncelerime saldırıyor.

Hendekten çıkmayı başarıyorum ve göğsümdeki gerginlik geçmeyi reddetse bile bacaklarımı daha ileriye itmek için motive ediyorum.

Sonunda Cynthia'yı yakındaki bir çıkıntının üzerinden bakarken görüyorum. Kollarını parlak gökyüzüne doğru uzatmış, müzik kutusundaki bir balerin gibi kendi etrafında dönüyor.

Benim değerli güneş ışığım.

Comet'in kayışını çözüyorum ve Cyn'e doğru koşuyor, karda her sıçrayışında havlıyor ve havlıyor.

"Comet!" Cynthia ona doğru hızla geldiğimizi fark edince bağırıyor. "Beni şimdiden özledin mi?" O güzel kahkahasını atıyor ve mükemmel karamel gözleri bana bakıyor.

"Şu randevuya ne dersin?"

Gerçekten bundan daha iyi bir şey söyleyemez miydin?

Cyn göz kırpmıyor. "Randevu mu?"

"Sen gittiğinde, evimin her yeri senin gibi hissettirdi."

"Demek beni özledin." Gülümsüyor ve ben cevap vermeye fırsat bulamadan dolgun dudakları benimkileri öpüyor. Düğmeli burnunun soğukluğu yüzümü gıcıklıyor ve onu kollarıma alıyorum.

"Evet, benim küçük Cyn'im. Geçen haftanın benim için hiçbir anlamı yokmuş gibi çekip gitmene izin verirken ne düşünüyordum bilmiyorum."

"Gerçekten mi?"

"Evet."

Karın üzerine çöküyoruz, öpüşmelerimiz çılgınca. Cyn dudaklarımızın sigortasını kırıyor ve iri, karamel gözlerini benimkilerle birleştiriyor.

"Griffin, bunun bitmesini ne kadar i s t e m e d i ğ i m i anlatamam, özellikle de bize gerçekten bir şans vermeden önce."

"Ben de, tatlım. Yalnız kalmak istemememe neden oluyorsun." "Benimle asla yalnız kalmayacaksın."

Parlak karlı dünya bizi tüketiyor ve biz de buna *birlikte* izin veriyoruz.

OceanofPDF.com

Sonsöz

Cynthia
Beş yıl sonra

“E Orada her şey yolunda mı?” Vix'in düğmelerini iki kez kontrol ederken
bağırıyorum dişli. Bizim küçük üç yaşında görünüyor gibi
a parlak yeşil
Marşmelov kar tulumunu giymiş. Onu yumuşak karın içine bıraktığımda,
eldivenli ellerini birbirine vurarak ciyaklıyor.

Griffin ve benim onun kadar özel bir mucize yarattığımıza hiç şüphe yok.
Küçük Vix elinden gelse bütün gününü dışarıda geçirir, tıpkı bizim gibi.
Comet'in peşinden koşuyor, küçük kıkırdaması yumurtalıklarımı erimiş bir
yapışkan yığınaa dönüştürüyor. Havlama ve kahkahaların melodisi dallardan
karların devrilmesine neden oluyor ve etrafımıza beyaz tozlar saçıyor.

Kendi kış harikalar diyarımız.

"Vix'in kar kıyafeti bana ilk tanıştığımız zamanki saçlarını hatırlatıyor."
Griffin arkamdan yaklaşıyor, açıkta kalan yanağıma bir öpücük kondururken
kollarını belime doluyor. Sakalının çizikleri o kadar tanıdık ki tenimi
gıdıklıyor ve onu daha fazla hissetmek için eğiliyorum.

"Beş yıl olduğuna inanabiliyor musun?" Dönüp onun muhteşem
gülümsemesine bakıyorum ve o da erik rengi saçlarımdan bir tutamı
kulaklarımın arkasına sıkıştırıyor.

Çıkıntımızın etrafındaki manzarayı seyretmeden önce ona sarılıyorum.
Yıllar önce Griffin'in peşimden geldiği yer, bana ilk söylediği yer.

Beni sevdiği, nişanlandığımız, ona hamile olduğumu söylediğim yerde. Asla başka bir yerde olmak istemiyorum.

Önümdeki güzel ormana, yanımdaki inanılmaz adama ve Comet ile yanımızda karda oynayan kızımıza bakarken dudaklarım kıvrılıyor.

"Böyle günler beni seninle ilk tanıştığım zamana geri götürüyor."

"Ah evet, olası bir beyin sarsıntısı yüzünden yatağında sızıp kaldığım ve ardından tüm sıcak çikolata stoğunu tükettiğim zaman mı?" Alay ediyorum. "Sanki bu beni durduracakmış gibi bana son kullanma tarihlerinin geçtiği yalanını söyleme cüretini göstermiştin!"

Griffin kulağıma, "Evet, o gün sessizliğimin son günüydü," diye fısıldıyor. "Hadi ama, gürültüyü sevdiğini biliyorum."

"Benim kızlarımla asla gürültü gibi gelmiyor."

Birbirimizin içinde eriyoruz, dudaklarımız çoğu gün olduğu gibi mknatis gibi birleşiyor, kolaylıkla ve rahatlıkla. Bir kalp atışı geçiyor, bir, iki. Vix'in kahkahası öpücüğü kesmeme neden oluyor ve mavi gözleri dizginlenemez bir sevgiyle bize göz kırpan, el çırpın yürümeye başlayan çocuğumuza bakıyorum. Bir şeylerin eksik olduğunu fark edene kadar gözlerim en sevdiğim şeylerin envanterini çıkarıyor.

"Bekle, kurabiyeleri unuttun mu?"

"Hayır. Senin fark etmeni bekliyordum." Griffin arkasını döndü ve omuzlarına bağlanmış, kar ceketıyla mükemmel bir uyum sağlamış gibi görünen büyük bir sırt çantasını ortaya çıkardı. Onu giydiğini fark edemeyecek kadar Vix'le meşgul olmalıydım. Griffin haftalardır bu mucize üzerinde çalışıyordu.

"Sonunda bitirdin! Griffin, bu muhteşem." İçinde beş yüzden fazla kurabiye olan bir sırt çantası.

"Yapmak zorundaydım. Kasaba halkı açgözlü olmaya başladı. Bu hafta siparişler iki katına çıktı." İç geçiriyor ama Kinky Klaus'un yepyeni kurabiye serisi CynChips'in tutmasına içten içe sevindiğini biliyorum.

Kasabadaki insanlar nihayet Griffin'le tekrar karşılaştıklarında, söylentiler tamamen ortadan kalktı ve onu kollarını açarak kucakladılar. Yargılayıcı arkadaşları, evliliklerini kurtarmak için Kinky Klaus ürünlerini kullandıklarını açıklayarak özür bile dilediler. Oyuncaklar arkadaşdır, dediler. Ayrıca Griffin'in şehirdeki tüm geveze kadınlara yeni ürünlerini hediye etmesi de cabası. Bana sorarsanız, fanatik bir tarikat haline geldiler. Ama kasabadaki herkes biraz daha neşeli görünüyorsa, o zaman hepimiz bunun için daha iyiyiz.

Bugün haftanın en sevdiğimiz günü. Cuma günü.

Ya da bizim deyimimizle, Chipday. Crumpets'e taze bir parti, biraz da uygunsuz CynChip kurabiyesi bırakmak için şehre iniyoruz. Bunları sadece yerel taraftarlar için pişiriyoruz, kasvetli kış günlerine biraz kahkaha ve neşe getirmenin bir yolu.

Şekerli kurabiyelerimiz her zaman çeşitli skandal sahneleriyle süslenir. Griffin, neredeyse üç yıl önce ilk partimizi yaptığımızda sanat becerilerimi övmeyi bırakmayı reddetti ve böylece aptal sanat kurabiyelerinin yeni hobimiz olacağına karar verdik.

Bu hafta, kaplıcada ustaca dans eden birkaç skandal denizkızı çizdik.

"Belki bu gece eve gittiğimizde kurabiyelerdeki bazı sahneleri senin için tekrarlayabilirim," diye kulağına fısıldıyorum.

"Zaten senden öndeyim. Yola çıkmadan önce aileni aradım. Önümüzdeki birkaç gün için Vix'i alacaklar," diyor. Gülümsememi gizlemeye çalışıyorum, sonunda onun yatıya kalmasına izin vermeye hazır. Kalbim aşırı korumacı kocama duyduğum sevgiyle kabarıyor.

"Yani, seni tamamen kendime
mi alacağım?" "Sonsuza
kadar, benim küçük Cyn'im."

Son.

Bilgi ve kültüre açılan kapınız. Herkes için erişilebilir.

z-library.se

singlelogin.re

go-to-zlibrary.se

single-login.ru

[Resmi Telegram kanalı](#)

[Z-Erişim](#)

<https://wikipedia.org/wiki/Z-Library>

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.